

**VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT -
DORDTSE DINSDAG D.D. 8 APRIL 2025**

Vergaderzaal 3

- 1. Commissie Toezicht op Openbaar Onderwijs (CTOO)**
- 2. Raadswerkgroep (burger)participatie**
- 3. Beschikbaar stellen van een aanvullend investeringskrediet voor atletiekaccommodaties Sportpark Reeweg – Raadsvoorstel**

Voorzitter: Mevrouw Koene
raadsgriffier: De heer Boogaard
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. 't Lam (SP)
Dhr. Noldus (VVD)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Van der Spoel (Fractie van der Spoel)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Uysal (GroenLinks)
Dhr. In 't Veld (VSP)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Mevr. Van Vugt (CDA)

Portefeuillehouder: wethouder M. Merx

Ambtelijke ondersteuning: dhr. Timp

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Welkom bij deze commissievergadering, die gaat over het raadsvoorstel beschikbaar stellen aanvullend investeringskrediet voor Sportpark Reeweg. Het is een oordeelsvormende vergadering. Er moet een vergaderquorum zijn, maar dat halen we ruimschoots, want er zijn twaalf fracties aanwezig. Een populair onderwerp. Dat is altijd fijn. Even kijken. Dan gaan we ons voorstellen. En normaal doe ik dat gewoon, maar ik heb daar vanavond niet zo heel veel zin in. Ik begin links met de heer Merx. U mag zich voorstellen als de heer Merx.

De heer Merx: Ik ben de heer Merx, wethouder.

De heer Timp: Peter-Paul Timp, namens de ambtelijke organisatie.

Mevrouw Van Vugt: Franciske van Vugt, namens CDA.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Fractie van der Spoel.

De heer In 't Veld: Richard in 't Veld, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer 't Lam: Jack 't Lam, SP.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

De heer De Heer: Robert de heer, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Boogaard: André Boogaard, commissiegriffier.

De voorzitter: En ik ben Irene Koene. En ik mag uw voorzitter zijn vanavond. De reden van deze vergadering is dat het college de gemeenteraad voorgesteld heeft een aanvullend investeringskrediet beschikbaar te stellen voor de renovatie van de atletiekbaan op Sportpark Reeweg. En ik dacht altijd dat dat Reeland heette, maar dat is mijn ding dan. Via de agenderingstool heeft de fractie van de SP voorgesteld het voorstel oordeelsvormend te bespreken, aan de hand van de volgende politieke vraag. Is het, kijkend naar het lopende bezuinigingsproces, met daarbij het voorstel om het budget voor topsportevenementen te schrappen, nu het juiste moment om de atletiekbaan geschikt te maken voor topsportevenementen? Is een hele lange zin, mijnheer 't Lam. En daar gaan we het over hebben. En ik herhaal dat het oordeelsvormend is. Ik heb vorige week bij een beeldvormende sessie een beetje kort door de bocht gemanoeuvreerd. Ik stel het zeer op prijs dat we met elkaar de afspraak maken dat oordeelsvormend, oordeelsvormend is en ik niet kort door de bocht hoeft te reageren op technische vragen. Mijnheer 't Lam, ik denk dat het een goed idee is als u het spits afbijt.

De heer 't Lam: Dank u, voorzitter. En excuus voor de moeilijke zin, maar ik dacht, mevrouw Koene is voorzitter, die komt daar wel uit. Het voorstel dat we nu bespreken, bevat drie varianten. Eén, de accommodatie geschikt maken voor inclusieve sport. Twee, de baan geschikt maken voor topsport. En drie, een combinatie van beide mogelijkheden. Nu er nog geld over is binnen bestaande budgetten voor sport heeft de SP er geen enkele moeite mee dat we voor de Dordtse inwoners de baan geschikt maken voor inclusieve sport. Daar willen we het niet over hebben.

Wat betreft topsport, in het voorstel is door het college geen relatie gelegd met de lopende ombuigingsoperatie. En in de ambtelijke lijst met voorstellen komen diverse voorstellen voor op het gebied van sport, waaronder het stoppen met geld uittrekken voor topsportevenementen. Dan heb ik een vraag daarover aan het college. Betekent het niet leggen van een relatie met de ombuigingen dat bij instemming met het voorstel, variant twee of drie, het college bij de ombuigingen geen voorstellen doet om te bezuinigen op de sport? Even kijken. Want als het college wel voorstellen doet om te bezuinigen op de sport, kunnen er twee dingen gebeuren. We maken de baan nu geschikt voor topsport, maar het budget voor topsportevenementen verdwijnt bij de ombuigingen. Dan hebben we wel een baan, maar we hebben vervolgens geen geld meer vanuit de gemeente om topsportevenementen te steunen. Dat lijkt ons geen goed idee. Wat ook kan, is dat de atletiekbaan nu geschikt wordt voor topsport. We bezuinigen bij de ombuigingen niet op het budget voor topsportevenementen, maar wel op andere sportbudgetten. Ook dat lijkt ons geen goed idee, want wij vinden dat geld voor sport ingezet moet worden voor onze eigen inwoners en voor onze eigen accommodaties. Het kan niet zo zijn dat we topsportevenementen organiseren, terwijl Zwembad De Dubbel wordt gesloten, tarieven van de Dordtse sportaccommodaties worden verhoogd of andere bezuinigingen op sport worden doorgevoerd. Hoe kijkt het college daartegenaan?

De heer Van der Spoel: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dank u wel voorzitter. Ik ben benieuwd hoe de SP ertegenaan kijkt wat nu precies topsport is? Denkt de SP dat er dan alleen maar geïnvesteerd gaat worden om daar topsportevenementen te organiseren, of is topsport breder dan alleen evenementen organiseren? Ik heb het idee dat de SP nu alleen maar denkt dat het gaat om topsportevenementen daar te organiseren, terwijl daar ook gewoon topsport bedreven kan worden op een wellicht lager niveau dan het allerhoogste niveau.

De heer 't Lam: In het voorstel werd genoemd dat we dan bijvoorbeeld Nederlandse kampioenschappen hierheen kunnen halen. Topsport omvat misschien wel meer dan alleen die evenementen. Maar wij vinden dat we vooral accommodaties in moeten richten voor onze eigen inwoners, dat die daar gebruik van kunnen maken. En vandaar dat wij zeggen, we gaan toch niet bezuinigen op sportactiviteiten. Of de atletiekvereniging krijgt straks te horen dat ze minder subsidie krijgen van de gemeente, omdat we moeten bezuinigen, maar dat we wel een grotere baan aanleggen.

De heer Van der Spoel: Mag ik daar een korte vervolgvraag ...

De voorzitter: Zeker, mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Want ik hoor vooral veel aannames, maar tegelijkertijd hoor ik de heer 't Lam ook iets zeggen over dat we vooral voor onze Dordtenaren een mooie baan moeten neerleggen en niet zozeer voor de topsportevenementen. Maar de vereniging heeft ruim 1.500 leden.

We gaan naar sportparken die openbaar toegankelijk zijn. Daar kunnen heel veel Dordtenaren sporten. En ik vraag mij toch echt af, ook de SP heeft met de Sportvisie ingestemd. We hebben een gezamenlijke ambitie om Dordrecht in de top 10 van sportiefste gemeenten te krijgen. Hoe rijmt de SP dan dit door het niet investeren in zo'n sportinfrastructuur? Hier ligt toch een uitgelezen kans om hier het maximale uit te halen voor onze stad en om onze doelstellingen te bereiken, die we samen hebben vastgesteld in onze Sportvisie?

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel hoeft zo meteen geen woordvoering meer te doen bijna. Mijnheer 't Lam, wat vindt u ervan?

De heer 't Lam: Als ik toch goed het raadsvoorstel lees, dan is die baan geschikt maken voor topsport echt voor veel meer en vooral ook gericht op evenementen die we hiernaartoe halen. En niet zozeer nodig voor het gebruik door onze eigen inwoners. Want dan had er wel gestaan, we moeten de baan vergroten, omdat we daar meer en beter gebruik van kunnen maken door onze eigen inwoners. En als bijkomend effect heb je dan dat je ook topsportevenementen kan organiseren.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel, ik ga het even doorgeven aan mijnheer Venderbos, want die gaat hem vanaf een andere hoek insteken.

De heer Venderbos-Lambinon: Klopt. De heer 't Lam zegt dat wij gaan evenementen organiseren, wij gaan topsportevenementen hierheen halen. De Atletiekunie wijst evenementen toe. De Atletiekunie organiseert evenementen, in samenwerking met de betreffende vereniging. De gemeente doet bijna niets. Is de heer 't Lam daarvan op de hoogte?

De heer 't Lam: Ik snap wel dat de Atletiekunie die evenementen toewijst, maar dat wil toch niet zeggen, als de Atletiekunie evenementen toewijst, dat wij moeten zorgen als gemeente dat die baan daarvoor geschikt is?

De heer Venderbos-Lambinon: Uiteraard moet de gemeente ervoor zorgen, en dat is ook de insteek van dit hele dossier, dat er een achtlaansaccommodatie komt, dat de accommodatie geschikt is voor bedrijven van topsport. En deze accommodatie is, behalve de achtlaans, daarvoor geschikt, weet ik uit ervaring. Ik kom uit die wereld van de atletiek. Deze baan is straks als achtlaan uitstekend geschikt voor dit soort evenementen, NK's en dergelijke. En daarbij gaat de Atletiekunie rondkijken, welke baan is er geschikt voor het organiseren, de atletiekvereniging zelf, voor een topsportevenement? De gemeente blijft daar gewoon buiten.

De voorzitter: U had verder geen vraag? Nee. Maar mijnheer Noldus misschien wel.

De heer Venderbos-Lambinon: Weet de heer 't Lam dit? Volgens mij gaat hij uit van een verkeerde veronderstelling?

De heer 't Lam: Ik ga helemaal niet uit van een veronderstelling, mijnheer Venderbos. Ik lees het raadsvoorstel. En we gaan nu een flink bedrag uittrekken voor een baan, om die dusdanig te ontwikkelen dat er topsportevenementen op plaats kunnen vinden, wie die dan ook organiseert. En ik leg de relatie, want ik ben er op zich niet op tegen, met de ombuigingen. We moeten straks een enorm bedrag besparen. En dat betekent dat we tegen inwoners gaan zeggen, je mag niet meer zwemmen. Tegen alle verenigingen, ook de atletiekvereniging, zeggen we, de subsidie die u krijgt, wordt met x-procent gekort.

De heer Noldus: Voorzitter.

De heer 't Lam: Die relatie leggen wij. En niet zozeer de uitleg over hoe een topsportbaan er wel of niet moet uitzien en wie dat organiseert.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank. In vervolg op eigenlijke vraag van de heer Van der Spoel en de heer Venderbos ben ik benieuwd naar de SP, hoe ze aankijken tegen het feit dat we juist door een vereniging in staat te stellen grote evenementen naar ze toe te trekken, of de SP ook van mening is, met ons, dat je juist daardoor je aantrekkelijkheid en je toegankelijkheid van je sport vergroot? Om juist bij te dragen aan die visie, die we met elkaar hebben vastgesteld, om Dordtenaren laagdrempeliger en beter toegankelijker naar het sporten te krijgen. En zeker, vervolgvraag twee, voorzitter, richting de SP, ziet daarbij de SP dan ook een belangrijke rol voor een atletiekvereniging in onze stad, waar juist individuele sporten in toenemende mate bedreven worden?

De heer 't Lam: Ook dat zijn weer twee vragen, gericht op hoe wij tegen bepaalde dingen aankijken. Maar ons agenderingsverzoek is vooral gericht op de relatie met de ombuigingen. Natuurlijk zijn die dingen die mijnheer Noldus zegt waar, als je voldoende geld hebt. Maar om nu een atletiekbaan uit te breiden, terwijl je flink moet bezuinigen en andere sporten wellicht minder toegankelijk maakt, dat is ook niet goed voor de promotie van sport.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik eerst nog mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Dat is helemaal terecht. Ik snap wel de relatie met de bezuinigingen die we nu hebben te doen, want dat houdt ons ook bezig. Maar op dit moment moet er sowieso iets aan die baan gebeuren. En vindt u het dan ook niet een unieke kans om zowel die topsport binnen te halen, wat ook een Dordtse ambitie is, maar ook dat die baan geschikter wordt door die uitbreiding voor meer gehandicaptensport, ook om er nog meer sportverenigingen tegelijkertijd hun dingen te laten doen? Er zijn ook scholen die daar oefenen. Het wordt er in zijn geheel iets beter van, ook echt voor de Dordtse inwoners. Natuurlijk het kost iets meer, maar de investering is wel bijna nihil, als je dat afzet tegen, we hoeven zelf niks meer binnen te halen, we hoeven geen extra geld er meer aan te ... Het is eenmalig. En dan houdt het op. Ik ben wel benieuwd hoe u dat dan ziet?

De voorzitter: Even stiekem tussendoor, dat het allemaal natuurlijk via de voorzitter gaat. Toch, mijnheer 't Lam?

De heer 't Lam: Uiteraard, voorzitter. Het is natuurlijk, als je onderhoud moet plegen en werkzaamheden, inderdaad verstandig om alles gelijktijdig te doen. Ik ben ook begonnen om te vertellen dat de SP niet tegen het geschikt maken van de baan is voor inclusieve sport. Maar het moment ... Je moet nu beslissen over dat krediet voor die topsportevenementen. En ik had graag gezien dat het college een relatie had gelegd met de ombuigingen, hoe dat ze daartegen aankijken in relatie met de sport? Dan kunnen we daar een oordeel over hebben. Maar nu wordt het weggelaten. En nu besluit je wellicht tot aanleg van de baan, zoals voorgesteld. En over twee maanden nemen we een moeilijke beslissing, waar de sport ook onder te lijden heeft. En het is eenmalig geld, maar het is wel het grootste bedrag van het voorstel waar het nu over gaat. En daar zou je iets anders mee kunnen doen voor de sport, zodat die wat minder hinder hebben van de ombuigingen.

De voorzitter: En mijnheer Katif, heeft u een vraag?

De heer Katif: Op het heetst van het moment wil ik graag een vraag stellen. Mijnheer 't Lam heeft het echt over geld dat eigenlijk al gereserveerd is overigens. Zo meteen even in mijn woordvoering zal ik het een en ander over zeggen. Wat ik eigenlijk heel bijzonder vind, is dat u namelijk al meer weet over de bezuiniging dan wij. Want u gebruikt namelijk het woord Zwembad De Dubbel. Ik weet niet dat Zwembad De Dubbel gewoon open is. Wie zegt dat hij wel dichtgaat? Sommige aannames vind ik een beetje aan de gechargeerde kant, om zo maar te zeggen. Of dat wel zo is?

De voorzitter: Ik weet niet of u een vraag hoorde, mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Een klein beetje. Maar ik zal kijken naar u, voordat ik weer op het knopje drukte, anders word ik misschien gecorrigeerd. Of ik meer weet? We hebben allemaal een lijst gehad, een ambtelijke lijst. En daar staan allerlei dingen op. En ik heb ook in het begin van mijn betoog gezegd, mag ik aannemen, als het college niks vermeldt, dat we niet op sport bezuinigen? Het college schrijft er helemaal niets over. Ik wil daar meer informatie over, hoe dat we met de sport omgaan, voordat je eerst een behoorlijke uitgave doet. En dat geldt niet alleen voor sport, want als dat een willekeurig ander onderwerp was geweest die in die lijst was voorgekomen, waar nu een investering voor nodig was, had ik diezelfde vraag gesteld. Het is niet gericht op tegen sport, tegen de atletiek, maar gewoon de relatie met de ombuiging waar niets over staat. Terwijl we vorige week een voorstel over schuldhelpverlening hadden, en daar werd wel een soort winstwaarschuwing in gegeven van, dit is zonder mogelijke gevolgen van de ombuigingen.

De voorzitter: Dank u wel. Is er naast de heer 't Lam nog iemand anders die een andere invalshoek wil geven? Mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, u eindigde met andere invalshoek. Die zag ik niet aankomen. Moet ik iets anders vinden. Ik wil het toch misschien een klein beetje opnemen voor de heer 't Lam. Ik vind het ergens wel een begrijpelijke vraag. Ik moest er even op kauwen, maar tegelijkertijd snap ik dat wel. We zijn inderdaad druk bezig met die voorbereidingen. Althans, het college is druk bezig met de voorbereiding van structurele bezuinigingen. En dit voorstel vraagt uiteindelijk ook een stukje structurele verhoging van een meerjarenbegroting. Niet voor dat kleine onderhoud, maar die vijf, tien en twintig jaar, dat kom je dan toch tegen. En tegelijkertijd ziet onze fractie ook die enorme kans, dat momentum van, dan moet je het nu doen. Want nu die baan vervangen met die resterende incidentele middelen voor die verbreding, voor het meer inclusief maken, dat vinden wij ook een supergoed idee. Als je het wilt doen, moet je het nu doen, want die kans komt misschien over twintig jaar pas dan weer langs, als je nu zelf eerst voor zes banen weer de portemonnee trekt. Maar tegelijkertijd, even waar ik mee begon, toch ook dat stukje ongemak van, hoe ziet het college dat? Die spanning tussen aan de ene kant die zoektocht naar structurele bezuinigingen en hier in dit voorstel toch ook op de termijn een stukje verhoging voor dat onderhoud. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog? Mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Voorzitter, dank u wel. Ik wil nog een andere invalshoek, denk ik. De Sportraad adviseert de baan geschikt te maken voor topsport en inclusief sporten. Dit voorstel draagt bij aan het behalen van de doelstellingen, zoals beschreven in de Sportvisie 2030. Echter, de uitbreiding naar de achttlaansaccommodatie heeft meer voordelen dan alleen het organiseren van topsportwedstrijden. Uit eigen ervaring weet ik dat de atletiekvereniging zelf van deze uitbreiding profijt zal hebben. Eind vorige eeuw was ik bestuurslid bij een van de grootste atletiekverenigingen van Nederland, gevestigd in Rotterdam, en met een gravelbaan. Talentvolle atleten maakten de overstap naar de andere Rotterdamse vereniging, die wel in het bezit was van een kunststofbaan. Na de renovatie van de eigen baan tot een kunststofbaan bleven de talentvolle atleten lid van de vereniging, met het resultaat dat deze vereniging nu een van de meest succesvolle atletiekverenigingen van Nederland is. Trainingsaccommodaties zijn daarom belangrijk voor een vereniging om talent aan te trekken en te binden. Maar de Atletiekunie wijst niet alleen topsportwedstrijden aan, ook regionale wedstrijden en kampioenschappen hebben bij een achttlaansaccommodatie meer kans op toewijzing. Zeker omdat het gehele complex, inclusief tribune, parkeergelegenheid en openbaar vervoer in de nabijheid beter uitgerust is voor dergelijke evenementen dan menig ander atletiekcomplex in de wijde omgeving. Een bijkomend voordeel is dat topwedstrijden, zoals een NK, gedurende meerdere dagen gehouden worden, zodat de Dordtse ondernemers hiervan kunnen profiteren. Dat is eigenlijk wat ik wilde zeggen.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ik zou wat cynisch kunnen beginnen, door te stellen dat het ook wel heel erg Dordts zou zijn om het niet in een keer goed te doen, om het niet in een keer aan te pakken met zoals je het echt wil hebben, zoals je het echt kan gebruiken op grote schaal. Dat ga ik ook niet doen.

Want wat ons betreft is dit voorstel een echte, sorry voor het woordgebruik, voorzitter, no-brainer. Echt een logische.

De voorzitter: Die gaat u echt in het Nederlands kunnen zeggen.

De heer Noldus: Maar dat wordt wel heel ingewikkeld. Ik hou me ten goede voor uw argumenten. Maar wat ons betreft investeren in die atletiekbaan is nodig. En met een paar extra ingrepen hebben we een volwaardige wedstrijd baan. En hierop beknibbelen is wat ons betreft niet nodig en ook zeker niet handig voor de toekomstige ontwikkeling van de atletiekvereniging en de atletieksport in onze stad. Maak veel meer gebruik van deze baan. En wat ons betreft is in ieder geval een fatsoenlijke atletiekbaan een minimumvoorwaarde voor onze stad, en hebben we een dergelijke voorziening ook hard nodig om inspirerend te zijn voor de jeugd en grote evenementen naar ons toe te trekken. En vooral ook, voorzitter, en dat richting de vraag van de SP, te zorgen dat de atletiekvereniging in staat is om nationale wedstrijden, grote wedstrijden hiernaartoe te halen, omdat we zien wat dat doet met jeugd en toegankelijkheid en het inspireren en betrokken houden van jeugdigen. Wat ons betreft goed voorstel, en op alle drie de voorgestelde onderdelen doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Katif.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Laat ik even beginnen dat de huidige baan is afgekeurd. Ik wil wel positief beginnen, maar dat is niet anders. De renovatie is onvermijdelijk, voorzitter. Door nu meteen te verbreden naar acht banen, een aanpassing te doen voor aangepast sporten, combineren we de noodzakelijke vernieuwing met een toekomstbestendige meerwaarde. Voorzitter, over financiën. We benutten een gereserveerd budget van 150 duizend euro. De landelijk SPUK-gelden zijn 31.772 euro. En nettobedrag vanuit Dordt van 1.294 euro. Waar praten we over? Het is geen luxe uitgaven, maar een slimme koppeling. En wat levert het op? Een betere, inclusieve baan voor 800 plus. Ik hoorde hier 1.200, 1.500 leden. Scholen, wijkbewoners, sporters met een beperking, een locatie die klaar is voor landelijke evenementen als NK-meerkamp, NK onder de 18, onder de 20, met een economische en sportieve spin-off. Dat weten we allemaal. Ook een podium voor de Dordtse sporters om op eigen bodem te presteren. Voorzitter, toch een kritische kanttekening vanuit de kant van Beter voor Dordt. Deze uitbreiding vraagt straks om onderhoud. Ik las namelijk dat er een retopping moet zijn, belijning, vervanging, structurele lasten die nog onvoldoende zijn afgedekt. En als we dit besluit nemen, hoort daar ook, wat ons betreft, een heldere doorkijk bij na de exploitatie op lange termijn. Voorzitter, Beter voor Dordt steunt deze investering, maar wel met het verzoek om aan het college financiële gevolgen op lange termijn nu al in beeld te brengen. En te blijven zorgen dat deze accommodatie, wat ons betreft, breed toegankelijk blijft voor brede sport, inclusief sport en topsport. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Als u uw microfoon ook nog uitzet, dan ben ik helemaal gelukkig. Mijnheer Uysal.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Voorzitter, de politieke vraag van de SP doet vermoeden alsof we op alles gaan bezuinigen, maar wel gaan investeren in topsport. En dat is natuurlijk niet zo. Heel veel van mijn collega's hebben daar net iets over gezegd. Het heeft meerwaarde. Het brengt veel meer dan dat het eigenlijk kost. En wij zien dat het onderhoud van de atletiekbaan, dat daardoor ook topsportevenementen gehouden kunnen worden als een bijkomend voordeel. De Sportraad adviseert positief. En ik heb mij ook laten vertellen, voorzitter, als we het dan toch over een andere invalshoek hebben, dat bij de bouw of het ontwerp van deze atletiekbaan dingen zijn misgegaan. En dat bij de realisatie men daar toen pas achter kwam van, dit is niet een volwaardige atletiekbaan. En dat die fout nu op deze manier wordt hersteld. Misschien kan de wethouder daar kort iets over zeggen. Maar dat hebben we destijds ook gehad met de Sportboulevard, dat we zijn begonnen met de bouw en dat dan de wedstrijdbanen net iets te kort waren, zodat we niet volwaardige evenementen, of laat ik het zo zeggen, dat we die wedstrijdbanen niet helemaal konden benutten waarvoor ze ook bedoeld waren. En dat was met deze atletiekbaan ook zo. Het is inderdaad, het stelt helemaal niets voor, als we kijken naar de financiële middelen, om die fout die we destijds gemaakt hebben recht te zetten. Daarnaast is het ook helemaal in lijn met de Sportvisie. De Sportvisie bestaat uit twee pijlers. Het komt erop neer dat we Dordtenaren meer aan het bewegen en sporten krijgen, maar ook dat we investeren in onze openbare ruimte, die uitnodigt om te bewegen. En in dat kader is het ook de bedoeling dat we sportparken toekomstbestendiger maken en is het nodig dat we investeren in onze sportverenigingen. En GroenLinks ziet dit als een mogelijkheid om deze vereniging ook toekomstbestendiger te maken. En voorzitter, ik heb me ook laten vertellen door mijn collega in de fractie dat in het voorstel het woord wordt gebruikt over mindervalide, en dat de doelgroep waarover gesproken wordt niet echt gediend is van dat woord mindervalide. Maar dat zij liever in het voorstel zien dat het om aangepaste sporters gaat. En dat wilde ik ook even nog gezegd hebben. Dank u wel.

De heer De Heer: Voorzitter.

De voorzitter: Heeft u een interruptie?

De heer De Heer: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, toch een vraag aan de heer Uysal, omdat hij ook zegt, dit levert meer op dan dat het kost, deze investering. Dat hebben we natuurlijk op meer onderdelen en meer voorstellen die we langs zien komen. Er werd net schuldhelpverlening genoemd. Dat staat ook in die voorstellen, dat de euro die je daarin stopt ook weer meer oplevert. Maar toch ook daar wordt er wel een bepaalde begrenzing aan gegeven. Dan zeggen we, ondanks dat dat zo is, in het licht van bezuinigingen wat er nog aankomt, een bepaalde begrenzing. Dat argument wordt nu wel gebruikt door te zeggen, moeten we gewoon doen. Hoe maakt de heer Uysal, en GroenLinks, dan die afweging, wanneer gebruiken we dat argument wel en wanneer niet?

De heer Uysal: We hebben het laatst, voorzitter, gehad over de sportmiddelen, die gekoppeld zijn aan de Sportvisie. Toen kwamen we met zijn allen tot de conclusie, of een meerderheid van de raad tot de conclusie, laten we die sportmiddelen, als ze dan toch op de plank blijven liggen, efficiënter en effectiever besteden. We weten ook dat dit incidentele middelen zijn. Ze gaan een keertje op. Maar we weten ook dat we pas zijn begonnen met de Sportvisie. Die is pas twee jaar geleden tot stand gekomen, vastgesteld. En dat heeft tijd nodig om dat gewoon goed uit te rollen. In dat kader zijn wij gewoon wel van mening dat we die middelen, die daarvoor bedoeld zijn, om die dan ook volledig te benutten. Het is uiteraard dan aan de volgende raad om te kijken, wat gaan we met die middelen doen? Dat kan altijd anders besteed worden. En tegelijkertijd wil ik ook op de heer De Heer zeggen dat het geen vrijbrief is om maar alles te doen en alles te stoppen in sport. Natuurlijk moet dat wel begrensd worden tot redelijkheid.

De voorzitter: Ik zag eerst mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Als CDA Dordt zien we graag dat er ook in Dordt gewoon atletiek gedaan kan worden op allerlei niveaus. En het voorstel wat hier voorligt, is zowel voor de breedtesport als ook voor de topsport een kans. En die kans krijg je maar een keer in de zoveel jaar. En dan ligt er inderdaad nog wat geld op de plank. Dan hebben wij ook zoiets, gebruik dat dan alsjeblieft om dit nu meteen in een keer goed te doen. De Dordtse atletiek. Jongeren die wat verder willen, die gaan nu niet in Dordt, omdat het niet voldoet aan de eisen die momenteel gesteld worden. En die houden we liever in Dordt. Die willen we graag hier ook die kans geven. En daarnaast willen we natuurlijk ook wat mensen hierheen halen. Voor mij speelt persoonlijk ook nog mee dat het het onderwijs in zekere zin ten goede komt. Want ook het Johan de Witt en het CIOS kunnen daar oefenen. We hoeven als gemeente er niet extra middelen in te stoppen om die topsportevenementen mogelijk te maken, want dat gebeurt, dat is al een paar keer uitgelegd, eigenlijk vanzelf. En wat hier natuurlijk ook wel meespeelt, er is gewoon ruimte om het in een keer te realiseren. Waar we bij alle plannen in Dordt elke keer aanbotsen tegen te weinig ruimte of dat er weer van alles voor moet wijken, dat is hier allemaal niet. En tegelijk, wat ook door de heer De Heer werd aangegeven, en eigenlijk natuurlijk nog veel sterker door de SP, die vraag heeft ons ook wel beziggehouden, kun je dit op dit moment doen en wanneer neem je die beslissing? Dat zit hem eigenlijk in de unieke kans die er is. Daar zit het voor ons. Het is nu of anders gebeurt het niet meer. Dat is op dit moment onze mening.

De voorzitter: Heeft u een interruptie of u wilt ... Dan bent u nog niet aan de beurt, maar ik zet u op de lijst, want eerst gaan we luisteren naar mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Kijk, dank u wel, voorzitter. Ook de Fractie van der Spoel staat volledig achter het voorstel om aanvullend te investeren in deze accommodatie. Juist nu is het moment om deze stap te zetten. En ik zal uiteenzetten waarom. In het verleden hebben we als gemeente, en mijn collega van GroenLinks zei het al, een zwembad gerealiseerd dat niet voldeed aan de eisen voor officiële wedstrijden. En het gevolg, onze talentvolle zwemmers zochten hun heil elders. En ik heb het nu ook al gehoord dat jongeren elders gaan trainen. En laten we deze fout niet herhalen.

Door nu te investeren in een volwaardige atletiekaccommodatie bieden we onze atleten de faciliteiten die ze nodig hebben om hier in Dordrecht te excelleren. Fortius is met meer dan 1.500 leden een van onze grootste omnisportverenigingen. Onze ambitie om sportparken openbaar en toegankelijk te maken, betekent dat deze investering niet alleen ten goede komt aan de leden van Fortius. We creëren een inclusieve sportomgeving, toegankelijk voor alle Dordtenaren, inclusief mensen met een beperking. Of wat was de term die ik moest gebruiken? Dit sluit naadloos aan bij onze Sportvisie Niemand buitenspel in Dordrecht, waarin we streven naar een omgeving die uitnodigt tot sport en bewegen voor iedereen. En een geüpgradede atletiekbaan, ik kijk gelijk weer naar de voorzitter, een nog mooiere atletiekbaan opent de deur naar het organiseren van topsportevenementen in Dordrecht. Dit brengt niet alleen economische voordelen met zich mee, zoals extra inkomsten voor lokale hotels en horeca, maar dient ook als inspiratiebron voor onze jeugd. Het zien van topsport in eigen stad motiveert en stimuleert jongeren om zelf actief te worden. En ik zei het net al in mijn interruptie naar de SP, onze gemeenteraad heeft unaniem de doelstellingen in de Sportvisie ondersteund. Het aanpakken van de atletiekbaan is een logische vervolgstap in het realiseren van deze visie. Bovendien is de baan aan renovatie toe. Door nu te investeren, combineren we noodzakelijke onderhoudswerkzaamheden met kwaliteitsverbetering, wat efficiënt en toekomstgericht is. Voorzitter, als trotse drager van de titel Sportgemeente van het jaar hebben we een reputatie hoog te houden. Deze investering is geen luxe, maar een noodzakelijke stap om sport in Dordrecht naar een hoger niveau te tillen en onze inwoners de faciliteiten te bieden die ze verdienen. Laten we deze kans grijpen en het voorstel direct doorzetten naar de hamerraad. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dat is leuk. Gaan we weer een hamerraad invoeren. Daar kijk ik naar uit. Mijnheer Tutupoly ook of ...

De heer Tutupoly: Dank u wel, voorzitter. Op Ons Eiland gaat voor de derde variant, te weten de baan geschikt maken voor topsport en inclusief sporten. In een eerder stadium heeft Op Ons Eiland gesproken met diverse sportverenigingen, waaronder ook de atletiekvereniging Fortius. Zij sprak de wens uit voor de uitbreiding van het aantal banen. En hiermee zou de atletiekbaan voldoen aan de wedstrijdvereiste, wat tot heden nog niet het geval was. En ook wij begrepen dat in het verleden daar fouten zijn gemaakt. De financiële middelen zijn bij de totstandkoming van de Sportvisie gereserveerd voor juist dit soort kwaliteitsimpulsen, en het vergroot de sportmogelijkheden, mede voor de sporters met beperkingen. Nu de baan gerenoveerd dient te worden, is het moment aangebroken om verder te kijken en deze investeringen te combineren. Ten aanzien van de komende bezuinigingen vallen, wat Op Ons Eiland betreft, deze investeringen buiten de bezuinigingsronde. Uitbreiding van de atletiekbaan heeft niet alleen betrekking op topsportevenementen, maar ook ontstaat er meer ruimte en flexibiliteit om wedstrijden voor valide en mindervalide sporters te organiseren. Zoals gezegd passen deze investeringen binnen de Sportvisie, welke door de raad is goedgekeurd en waarvoor middelen zijn vrijgespeeld.

Het zal ons bevreemden dat in dit kader investeringen op het gebied van sportverenigingen wederom uitgesteld zouden moeten worden, daar waar de sportverenigingen al meerdere jaren hebben moeten wachten tot de gemeente daadwerkelijk investeerde in hen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, fijn om te horen dat er zoveel sportliefhebbers hier aanwezig zijn en met goede woordvoeringen aankomen. Natuurlijk hebben we een belangrijke opgave te gaan qua bezuinigingen. Echter kunnen we hier heel kort over zijn, want DENK roept ook altijd, niemand buitenspel, zeker als het gaat om sport. En dat hebben, volgens mij, de wethouder ook diverse keren aangegeven. En daarom staan we ook pal achter de Sportvisie, die toentertijd vastgesteld is. Wij zijn van mening dat de investering in sport een investering is voor de toekomst. Volgens mij heeft mijnheer Van der Spoel dat zojuist ook net nog genoemd. Misschien ook nog een aantal andere collega's. Onze financiële man, mijnheer Katif, heeft qua financiën volgens mij alles onderzocht en ziet geen bijzonderheden. Dat is voor ons zeker een aanleiding om daar weinig op- en aanmerking op te geven. Maar graag hoor ik een reactie van de wethouder over de kanttekening die door mijnheer Katif is gedaan. Want die kanttekening hadden wij ook. En het is fijn dat we daarom toch even deze kritische kanttekening ook even benoemen. Wat ik net zei, voorzitter, we kunnen daar heel kort over zijn, wij staan gewoon achter dit voorstel. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer 't Lam heeft een interruptie.

De heer 't Lam: Voorzitter, ik hoorde een interessante opmerking, niemand buitenspel bij sport. Dat is een hele mooie opmerking. Die houdt u ook vast als we dan over de ombuigingen praten, de komende maanden? We gaan niet bezuinigen op sport?

De voorzitter: Ik weet niet wat ... Ik bedoel, u vraagt mij iets?

De heer 't Lam: Nee.

De voorzitter: Omdat u, u zei. Natuurlijk. Mijnheer Safranti, het was voor u bedoeld.

De heer 't Lam: Vanwege de omgangsvormen ben ik ook beleefd tegen mijn buurvrouw, niet alleen tegen de voorzitter.

De heer Safranti: Nee hoor. Daar kan ik heel kort over zijn. Wat mijnheer Katif net ook aangaf, er is nog helemaal niks duidelijk. En wij zullen zeker sport heel erg hoog in het vaandel hebben. Dat heb ik volgens mij in mijn tweede alinea ook net genoemd. Sporters ook investeren niet alleen in het huidige, maar ook in de toekomst. Wij zullen daar zeker alert op zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand die op dit moment iets unieks eraan wil toevoegen? U mag natuurlijk gewoon uw eigen woordvoering doen, maar ik denk, misschien is er nog iemand met een andere invalshoek.

De heer: Ik wilde juist zeggen, voorzitter, dat het niet uniek was. De VSP kan ook instemmen met het voorstel, met verwijzing naar alle argumenten die genoemd zijn door de voorgaande sprekers. Ik kan herhalen, maar ik weet, dat heeft ook weinig zin. Dat is zonde van de tijd. Maar inderdaad wel ook aandacht voor de toekomstige dekking van de onderhoudskosten en de vervangingsinvesteringen, zoals inderdaad benoemd is door de heer Katif van BvD. Dat was het, wat mij betreft.

De voorzitter: Dank u wel. Zou het een idee zijn om eens even te gaan luisteren wat de wethouder aan reacties heeft op een aantal dingen die u heeft gesteld of gevraagd? Mijnheer Merx.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Dank in ieder geval voor toch grote steun, met hier en daar een aantal vragen. Het zal ook de vereniging denk ik erg goed doen, die echt al tijden zit wachten op deze uitbreiding. Niet alleen, en misschien niet in de eerste plaats, voor topsportwedstrijden, maar vooral om, moet ik het wel goed zeggen, aangepast sporten ook mogelijk te maken. Meteen om dat haakje te doen, voorzitter, richting de heer Uysal van GroenLinks, daar moeten wij gewoon wat scherper op zijn, op het gebruik van deze woorden. Het dient twee doelen, of eigenlijk drie. A, het moet sowieso gerenoveerd worden. B, als je het dan doet, en dan sluit ik aan bij volgens mij de heer Uysal en ook de heer Katif zei dat, doe het dan meteen goed. Ga het niet half doen, want penny wise, pound foolish, daar hebben we onze rekeningen inmiddels wel voor betaald. Laten we het hier alsjeblieft gewoon goed doen. En ook, zodat het mogelijk is om straks tegelijkertijd te kunnen speerwerpen en te kunnen verspringen, wat nu niet aan te raden is op de huidige accommodatie. Vandaar dat wij dit voorstel hebben ingediend. En als we het hebben over topsport in zijn algemeenheid, hoe gaaf zou het kunnen zijn als je hier inderdaad een groot NK hebt of wat dan ook? Wat de vereniging echt heeft bewezen, dat ze heel veel te kunnen organiseren. En de heer Venderbos heeft ons net een lesje gegeven vanuit zijn ervaring, dat de Atletiekunie en de vereniging dat zelf heel goed kunnen organiseren. Daar hebben ze de gemeente echt niet voor nodig. En dan verwijs ik alleen maar naar de halve marathon, die al hier georganiseerd wordt, de Zoomer Wantijrun en de DrechtStadLoop. Geen kleine evenementen, die gewoon zonder steun van de gemeente of wat dan ook worden georganiseerd. En als we het dan toch over de steun van de gemeente hebben, voorzitter, daar hebben we ook een aantal al opmerkingen over gemaakt, dat gaat dan over die 90 duizend euro. Het is geen voorstel van het college. Dat komt nog. Het is een inventarisatie geweest van mogelijkheden, waar onder andere De Dubbel in stond. Volgens mij ook het Wantijbad, maar ook de 90 duizend euro topsport. Het is uiteindelijk aan de raad om te beslissen waar ze op willen of eigenlijk niet willen, maar gewoon gedwongen zijn te bezuinigen en waar niet op. En als we het over wedstrijden hebben, want deze baan is nu gewoon niet geschikt voor wedstrijden, maar dan hebben we het ook over wedstrijden op het niveau van NK Junioren of over de NK Masters. Dat is de 35+-groep. Maar ook de NK Senioren. Dan zitten we nog op wat hogere leeftijd, voorzitter. Maar gewoon ook de eredivisie en de eerste divisie. Al dit soort wedstrijden kunnen nu gewoon hier niet plaatsvinden. Maar nog minstens zo belangrijk vind ik het kunnen sporten van mensen, het aangepast sporten. Die hebben gewoon meer ruimte nodig. Als we dit niet doen, kan dat ook niet.

En dan zijn we zelf in strijd aan het handelen met onze eigen visie, die door de raad is aangenomen, dat namelijk iedereen mee mag doen en moet doen aan sport. En dat we daarvoor de gelegenheid moeten maken. Dan kijk ik even. De investeringen heb ik het al over gehad. De heer Katif maakt zich zorgen over onderhoud en vervanging op termijn. Hoe is dat nu geregeld? Het onderhoud aan zo'n atletiekbaan, als je het keurig gebruikt, en dat doet deze vereniging, is niet zo heel erg duur. Dat kan gewoon opgevangen worden in de reguliere budgetten. Dat slijt wat minder hard dan een voetbalveld. En de vervanging, daarvoor hebben we nu nog een systematiek dat eens in de vijf jaar wordt het net even opgehaald voor alle accommodaties hoe het ervoor staat en op wat voor termijn ze eventueel aan vervanging toe zijn en wat dat betekent voor de financiën. En dan wordt er ook eens in de vijf jaar een claim ingediend bij de Kadernota of de Perspectiefnota, om dat in ieder geval gedekt te hebben. We zijn wel, kan ik u melden, maar dat weet u ook in het kader van de bezuinigingen, want we investeren heel veel incidenteel in deze gemeente, bezig om dat goed in kaart te brengen. Aan het eind van het jaar willen we ook gaan kijken hoe we dat in het vervolg misschien wat jaarlijks inzichtelijk kunnen maken, wat voor investeringen zitten eraan te komen en hoeveel geld hebben we daarvoor gespaard of moeten we ervoor sparen? Op dit moment geldt voor de sportaccommodaties, in ieder geval voor deze ook, dat we eens in de vijf jaar het net ophalen, kijken wat er op ons te wachten zit en de middelen dan claimen via de Kadernota. En dan kijk ik even mijn lijstje door. Er werd nog een opmerking gemaakt over inzetten voor eigen inwoners. Was volgens mij ook, voorzitter, van de heer 't Lam. Als er iets is wat we doen voor eigen inwoners, is het dit wel. En niet alleen voor de valide sporters, maar ook voor de aangepaste sporters. En het zijn niet alleen de mensen die actief sport beoefenen, maar er zijn ook heel veel mensen die kunnen genieten van sport, die heel graag ernaar kijken en daar met elkaar plezier beleven aan het genieten van een wedstrijd, waar mensen met elkaar wedijveren om de eerste prijs. En dat zijn ook vooral de eigen inwoners, die dan ook de gelegenheid hebben om daar te komen kijken. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Die categorie kijken, daar ben ik dan weer het meeste van. Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, nu van de wethouder hoor ik het weer, en een van de andere sprekers ook, eigen inwoners. Dat heb ik inderdaad genoemd. Maar ik heb ook aangegeven dat wij niets hebben tegen dat onderdeel aanpassing voor aangepaste sporters. Mijn betoging ging alleen maar over de uitbreiding van topsport. En alle andere elementen hebben wij geen enkele moeite mee. Ik hoor nu heel veel argumenten waarom de baan uitgebreid zou moeten worden. Er zitten in mijn beleving ook wel goede argumenten bij. Alleen ik ben afgegaan op het raadsvoorstel. En daarin wordt gesproken over de uitbreiding van de atletiekbaan naar een achtbaans-rondbaan biedt Dordrecht de mogelijkheid om een breed scala aan nationale kampioenschappen te organiseren. En dan worden er een aantal opgesomd. Ik vind het jammer dat argumenten die nu gewisseld zijn door de wethouder, ook al omdat anderen ze misschien noemden, bijvoorbeeld fouten uit het verleden, dat we die niet meer moeten maken, niet in het voorstel staan, want dat hebben wij in de fractie niet meegewogen. Dat wilde ik nog even opmerken.

De voorzitter: Dank u wel. Dat mag zeker.

De heer Merx: Dan, voorzitter, dank ik de heer 't Lam dat hij dit geagendeerd heeft, omdat we dat dan nog een keertje extra voor het voetlicht hebben kunnen brengen. En dat er meer duidelijkheid is over het voorstel. Dank u wel.

De voorzitter: Heeft er iemand nog behoefte aan een tweede termijn? Nee, ik zie geen enthousiasme. Dan ga ik een vraag stellen. Kijk, er wordt hier al een wens geuit, maar dat vinden we niet zo interessant natuurlijk wat het college wil. Ik vind het wel heel erg interessant wat de commissieleden willen. Heeft u genoeg nu om het als hamerstuk door te sturen naar de raad? En dan kijk ik met name even naar de heer 't Lam. Heeft de rest u een beetje kunnen overtuigen, een beetje kunnen meenemen?

De heer 't Lam: Wat mij betreft, maar ik moet het terugkoppelen naar de collega's van de fractie, gaan we dit agenderen als hamerstuk. En dan kijken wij of we daar wel of geen stemverklaring bij geven, en wat die stemverklaring ook wordt.

De voorzitter: Dat is altijd mogelijk. Helemaal goed. Dan gaan we het op deze manier doen. En dan dank ik u hartelijk voor het soepele verloop van deze commissievergadering. Fijne avond.

4. Vaststellen Nota van Uitgangspunten voor de verkoop van de Biesboschhal – Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Pichel
raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Hartmeijer (SP)
Dhr. Den Hartog (GroenLinks)
Mevr. De Groot (Beter voor Dordt)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Mevr. Van Vugt (CDA)

Portefeuillehouder: wethouder T. de Jonge

Ambtelijke ondersteuning: dhr. Bos

De voorzitter: Goedenavond, dames en heren, raads-, commissieleden, mensen op de tribune, wethouder, ambtelijke ondersteuning. Ik was even aan het tellen voor het quorum. En volgens mij, want mevrouw Kruger komt er zo ook nog aan, dan redden we dat precies. Dat is mooi. Volgens mij wel. Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht. Mevrouw Kruger is negen. Mevrouw Kruger is er ook, maar die is even een sanitaire stop aan het maken. Maar we zitten erop. Dat is helemaal goed. Wat gaan we vandaag eens even doen? Dat is een hele goede vraag. Ik dacht, laat ik ook eens even kijken. Wij zijn hier bij elkaar gekomen voor de oordeelsvormende vergadering voor het vaststellen van de Nota van Uitgangspunten voor de verkoop van de Biesboschhal. Ik wil graag even een rondje doen om voor het verslag alle namen te noteren. En dan ga ik links van mij beginnen.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen, commissiegriffier.

Mevrouw Van Vugt: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter voor Dordt.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

De heer Den Hartog: Paul den Hartog, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer, SP.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordtse VVD.

De heer Bos: Jeroen Bos, ambtelijke ondersteuning.

Mevrouw De Jonge: Tanja de Jonge, wethouder.

De voorzitter: En mijn naam is Ruby Pichel. En ik ben uw voorzitter. Zoals ik net al zei, we bespreken vandaag oordeelvormend de Nota van Uitgangspunten Biesboschhal. En er zijn vier politieke vragen geformuleerd. Voordat ik naar die vragen ga, wil ik ook nog opmerken dat er een aantal documenten zijn toegevoegd aan dit agendapunt. Het chroom-6 rapport. En onder geheimhouding is aangeboden casco herstelraming. En er is een schrijven ingestuurd. En dat schrijven heet open brief. De vier politieke vragen.

Wat vindt de commissie ervan dat er geen subsidieaantrekkende activiteiten mogen plaatsvinden? Tweede vraag, wat vindt de commissie ervan dat er in nota wordt gesproken over een marktconforme prijs, en hoe verhoudt dit zich dan tot de kansen die dit biedt aan de potentiële kopers? Vraag drie, is het terecht dat de verkoop zich beperkt tot de kavel van het gebouw zelf? En vraag vier, in hoeverre is de commissie het eens met de uitgangspunten van de Nota van Uitgangspunten? Ik kijk even rond welke fracties hier graag wat over willen zeggen. Ik zie best wel veel handjes. Ik ga even kijken, want we hebben een aantal mensen die ook de vragen hebben geformuleerd. Heeft u de wens om eerst die fracties voorrang te geven? Dan stel ik voor dat we inderdaad beginnen met, en dan kijk ik even of ik dat goed heb, CDA, Gewoon Dordt en Op Ons Eiland. En dan ga ik daarna door naar de heer Hartmeijer. Mevrouw Van Vugt, wilt u starten?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Dan moet ik het nu alleen over onze eigen politieke vraag hebben, of gewoon alles al? Ik miste even een stuk.

De voorzitter: Mijn voorstel zou zijn om het allemaal te pakken. Is de commissie het daarmee eens?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dan begin ik bij vraag één, voorzitter, die subsidieaantrekkende activiteiten. Die mogen er van ons wel plaatsvinden, maar niet als iets wat de boel in stand houdt. De koper moet het zonder die subsidieaantrekkende activiteiten kunnen redden. En dit zou alleen als toevoeging kunnen.

Mevrouw Koene: Voorzitter.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik vind het terecht ...

De voorzitter: Ik zie een interruptie. Mevrouw Koene van Gewoon Dordt, interruptie.

Mevrouw Koene: Dat was onze vraag, vandaar. Kijk, en we hebben met name deze vraag geformuleerd om te kijken, is het realistisch om een gebouw als dit commercieel te moeten gaan exploiteren en dan helemaal niets te verwachten vanuit de maatschappij? Er wordt gezegd, er mogen geen subsidieaantrekkende activiteiten plaatsvinden. En er worden een aantal voorbeelden genoemd die eigenlijk school, sport, enzovoort, allemaal een soort subsidieaantrekkende activiteiten zijn. Daar ging met name de vraag over. Ik denk, laat ik dat even verduidelijken.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt, gaat u door.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Bedankt voor de verduidelijking. Ik hoor geen vraag, maar ik ga er toch wel even op in. Ik snap nu ook beter de achtergrond dan. Dan geldt nog steeds, het moet niet zo zijn dat hetgeen wat daar aan extra activiteiten plaatsvindt en wat subsidie ontvangt, dat dat bijdraagt aan het kunnen dragen van wat daar ook mag gaan gebeuren. En natuurlijk, het zou best mooi zijn als er op een gegeven moment ook wat sociale werkplekken, enzovoort, zijn, maar niet als basis om daar te kunnen functioneren. Dat is even voor dit moment.

Dan de tweede vraag, de marktconforme prijs, dat lijkt de CDA-fractie terecht. En hoe verhoudt zich dat tot de kansen die dit biedt aan potentiële kopers? We hebben ons gerealiseerd dat die prijs misschien best weleens heel erg laag kan zijn, ook vanwege alles wat er nog moet gebeuren aan herstel en enzovoort. Misschien dat we er als gemeente helemaal niet heel veel mee opschieten, in die zin dat we er niet aan verdienen, maar dat je wel de extra kosten kwijt bent. Hier mee eens. Vraag drie.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Was mevrouw Kruger? Ja, mevrouw Kruger, GroenLinks, interruptie.

Mevrouw Kruger: Dank u wel. Ik hoor mevrouw Van Vugt zeggen, het kan weleens een heel laag bedrag zijn. Zou het zelfs kunnen, en niet voor het eerst zou dat gebeuren, dat er een pand verkocht wordt voor 1 euro? En dat dan wel alles natuurlijk eromheen ten koste komt van de ondernemer, ik vergeet altijd die termen wie wat is, degene die dat gaat kopen? Zou dat voor het CDA ook een idee zijn?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dat is voor het CDA niet per se, voorzitter, het idee waar we op hopen, maar dat is zeker, als het zover is, wel een van de mogelijkheden. Dat hebben we wel ingecalculeerd.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus, interruptie.

De heer Noldus: Een vraag richting CDA, ook over deze politieke vraag. Hoe het CDA kijkt tegen het risico van een lage verkoopprijs, in relatie tot wel een realisatietempo van een ontwikkeling? Hoe ziet het CDA het risico dat een pand voor een lage prijs gekocht kan worden en vervolgens lang leeg blijft staan? Hoe denkt het CDA dat risico te kunnen beperken?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik ben eigenlijk heel blij met deze vraag, voorzitter, want wij zouden best wel graag iets ook van de wethouder straks willen weten. Ik pak die vraag er maar meteen bij, want dat was een vraag, wat kan de gemeente doen om te voorkomen dat kopers het pand laten verkrotten? Want dat is wel onze zorg. Het wordt gekocht en vervolgens gebeurt er misschien jarenlang niks mee. Precies. Daar horen we graag even wat over. En misschien is het ook nodig zelfs dat we daar als gemeenteraad op inspelen. Ik ga verder naar vraag drie. Is het terecht dat de verkoop zich beperkt tot het kavel van het gebouw zelf? Ik zie dat die door het CDA is gesteld. Ja, dat vinden wij terecht, want daarmee wordt eigenlijk ook geborgd dat gewoon dat gebouw in stand blijft en dat de omgeving door de gemeente kan worden opgepakt, in hoe dat eruit komt te zien. Dan de uitgangspunten. Daar kunnen we ons als CDA-fractie in vinden. Kopers moeten natuurlijk nu zelf echt de afweging maken of ze het rendabel kunnen maken. En daar wil ik nog een paar dingen aan toevoegen. Een vraag aan het college ook. Is het wel mogelijk, als er een koper zich aandient en die wordt geschikt bevonden, om mee te denken over het realiseren van parkeerplaatsen in de buurt, voor zowel bezoekers als voor huidige parkeerplaatsgebruikers?

We willen daar graag even van weten, in hoeverre dat al kan en of die mogelijkheden blijven bestaan? Dan over de selectie, zijn wij best wel benieuwd. Hoe vindt die selectie plaats? Waarom op deze manier? En welke disciplines worden daarin vertegenwoordigd? We willen eigenlijk het liefst geen extra kaders toevoegen. Volgens mij is dat ook ergens ... Er is natuurlijk wel een oproep gedaan om dat te doen, te koppelen aan maritieme sector en zo. En dat vinden we op zich natuurlijk best wel heel mooi, maar dat is ook tegelijk weer beperkend. Laten we wel vrijhouden wat er zich aandient. De beschikbare info. We hebben nu bijvoorbeeld wat geheime informatie gekregen. Wordt die t.z.t. ook gedeeld met de kopers, zodat zij wel weten waar ze een plan op maken? Dat verkrotten heb ik al gevraagd. En het tijdspad om te komen tot een koop. Wat zijn de verwachtingen? Want is dit een heel lang traject nog of gaan we dat lekker vlot afwerken? Ik heb genoeg vragen gesteld, denk ik. Bedankt, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Vugt. Mevrouw Koene, zou u als tweede het woord willen nemen?

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter, natuurlijk. Maar ik zit wel met een aantal dingen in mijn maag. En dat heeft ermee te maken dat het gebouw, daar moet het een en ander aan gebeuren. En als je dat commercieel wil exploiteren, dat is eigenlijk een beetje de suggestie die wordt gedaan, dat je dat wel moet doen. Dat is bijna niet te realiseren. En zeker niet, want dat begreep ik vorige week, en daarom die vraag ook over de marktconformiteit van de prijs, dat de gemeente aangeeft dat het marktconforme afhangt van wat je erin wil gaan doen. En dat is echt raar, want er is gewoon een bepaalde locatie en op die locatie geldt een bepaalde vierkantemeterprijs. Dat zou betekenen dat je gewoon een tarief zou hebben, en niet dat dat van iets afhangt. Daar wil ik toch wat meer tekst op hebben. En zeker, omdat dat natuurlijk, ook als zo iets heel erg gaat meespelen, dat dat heel erg lastig is voor mensen met initiatieven om dan een gelijke strijd te hebben. Want de een misschien, voor wat hij wil gaan doen, moet meer saneren dan de ander. En dat betekent dat als jij hogere saneringskosten hebt, dat jij misschien wel wat minder wil betalen. En als jij wat meer wil betalen, en jij laat het dan vervolgens een beetje zo gaan, dan scoor jij hoger, omdat jij een hogere prijs biedt. Dat vinden wij raar. Wij willen zelfs het voorstel doen daarom, om toch te kijken of het mogelijk is om de plannen zelf te toetsen en die prijs even op een zijspoor te zetten. Eerst gaan kijken, wat is het beste plan? We gaan met elkaar eisen vaststellen, waar het plan aan moet voldoen. En dan heb je een toch wat realistischer beeld of dat overeenkomt met wat wij daar willen. Nou zitten we met een nota die heel uitgebreid is. En dan heb ik natuurlijk altijd gelijk weer de behoefte om dat te reduceren tot een pagina of twee, drie van, maak daar eens een duidelijk iets van waar dat aan moet voldoen. En die stukken over verwondering en zo, ik bedoel, daar ben ik destijds in de commissiebehandeling enorm op afgehaakt, want je wil gewoon als gemeente een gebouw kwijt waar je zelf ook helemaal niets aan doet of gedaan hebt. Zo zijn er meer panden in gemeentelijk eigendom die enorm achterstallig onderhoud hebben. En nu stel je wel een bak met eisen aan ondernemers, in feite. Dat zijn een aantal dingen, voorzitter, waar wij een beetje verdrietig van worden. Wat willen we precies als raad voor uitgangspunten neerleggen? Er staan er een aantal in. En er is ook nog een brief gekomen.

Het lijkt ons ook logisch dat je daar iets van een maritiem accentje kan leggen. Maar er staat dat het moet passen binnen de Stadswerven, enzovoort. Kijk, laten we ook gewoon zeggen, wat kan er niet? Want het meeste wat mensen willen om commercieel te ontwikkelen, kan niet. Er mogen geen auto's, er mogen geen fietsen, er mag geen geluid. Wat kunnen we aan realistische eisen neerleggen waaraan we ook daarna realistisch kunnen toetsen?

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kruger, GroenLinks.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, ik hoor mevrouw Koene allerlei aannames neerleggen van, dit is niet rendabel, er komen geen aanbieders. Ik zeg toch, waar haalt u die aannames ... U zegt met ... Voorzitter, mevrouw Koene zegt met name, tenminste zo hoor ik het, dat het een en ander niet of nauwelijks mogelijk zou zijn en dat we wat ruimer in de aanbidding zouden moeten zijn. Maar ik vraag me af, waar haalt mevrouw Koene dat vandaan? Ik heb hier een presentatie gezien. Misschien komen er nog wat meer. Ik heb niet de indruk dat er geen aanbieder zou zijn. Als mevrouw Koene kan zeggen, ik heb al zoveel gehoord dat dat niet gaat lukken.

De voorzitter: Volgens mij had mevrouw Koene het meer over de kaders. Mevrouw Koene, wilt u een reactie geven?

Mevrouw Koene: Dat klopt. Wij willen een aantal kaders meegeven. En daar moet dan vervolgens aan getoetst worden. Maar een heleboel dingen kunnen niet, dat heb ik inderdaad wel gezegd, omdat dit bijna niet commercieel te exploiteren is. En dat is eigenlijk meer redeneren vanuit een ondernemerschap dan dat ik dat echt kan staven. Als mevrouw Kruger dat een aanname vindt, dan klopt dat misschien wel.

De voorzitter: Voldoende antwoord, mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, vorige week dacht ik toch wel iets te horen dat er van alles mogelijk was, in die zin. Maar goed, we gaan verder.

Mevrouw Koene: Zeker, dat heb ik ook gehoord, voorzitter. Alleen we hebben het hier waarschijnlijk niet over een initiatiefnemer, maar er schijnen meer geïnteresseerden te zijn. We zullen toch op de een of andere manier iets neer moeten leggen, aan de hand waarvan we gaan selecteren.

De voorzitter: U hebt ook nog een vraag van mevrouw Van Vugt van het CDA.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Even de vraag aan Gewoon Dordt, mevrouw Koene. Ik vind het op zich wel een sympathiek idee om te zeggen, we laten de plannen voorgaan op het marktconforme, want dat is eigenlijk ... Dat zeg ik goed toch? Dat het plan, het idee moet belangrijker zijn dan de prijs die je ervoor krijgt. Maar dat impliceert ook een bepaalde houding van de selectiecommissie. Wat zijn de eisen die u mee zou willen geven aan de selectiecommissie?

Mevrouw Koene: De selectiecommissie zou in dat geval alleen moeten toetsen op het feit of het een historisch aspect bevat en of het iets maritiem heeft. Dat soort dingen. De meer algemene eisen. Even kijken hoor. Ik zit even door dat stuk. De aansluiting bij minimaal een van de scenario's. Daar kan je ook je twijfel over hebben, maar goed. Visie op de stad. Stadswerven en de rol daarin. Historie als onderdeel. Ruimtelijke kwaliteit en nabuurschap. Dat zijn in ieder geval dingen die erin staan, waar we op willen selecteren. Dan zou je kunnen zeggen, dat pakken we als basis.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Maar voorzitter, mag het?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Mag ik even wat vragen? Het antwoord gaat er iets naast. En ik heb denk ik niet helemaal helder gesteld. Maar waar de selectiecommissie aan moet toetsen, die snap ik. Maar welke kennis, welke deskundigheid zou je in de selectiecommissie willen hebben om dit te kunnen toetsen?

Mevrouw Koene: Sorry, voorzitter, dat vind ik echt iets aan de wethouder om iets daarvoor samen te stellen. Ik bedoel, ik zou er als raadslid niet over willen gaan welke mensen daarin gezet moeten worden.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ik dacht, misschien kunt u iets meegeven.

Mevrouw Koene: Laten we in ieder geval zorgen dat er mensen zitten die het goed kunnen beoordelen en die ook nog snappen dat een ondernemer bepaalde lasten heeft. En als hij heel veel geld moeten investeren, dat hij dat op een of andere manier ook wel weer moet terugzien te verdienen.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog, of was dit ...

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Sorry, er was nog een vraag van de heer Noldus, van de VVD.

De heer Noldus: Een tweetal vragen, voorzitter. De eerste vraag richting Gewoon Dordt is eigenlijk in het verlengde van de vraag van mevrouw Van Vugt. Maar ik ben benieuwd of mevrouw Koene een beeld heeft over hoe je een bieding kunt beoordelen op basis van de inhoud, zonder de prijs? En is Gewoon Dordt dan niet bang dat je allerlei hele mooie plannen krijgt, met hele lange uitwerking en doorlooptijden, die uiteindelijk dan ook niet dicht gerekend worden? Is Gewoon Dordt niet bang dat de teleurstelling dan heel laat in het proces naar voren komt, als het plan haalbaar blijkt?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Voorzitter, betekent dat dat de teleurstelling om de prijs gaat?

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dat zit hem erin, als je plannen op inhoud gaat bekijken, dan kunnen uiteindelijk de prijzen heel ver uit elkaar liggen. En als je het daar heel de tijd niet over hebt, dan komt er een moment dat je erachter komt dat dat toch niet past.

Mevrouw Koene: Kijk, je kan andersom denken. Je kan denken, wat is echt het beste plan voor die plek? En die prijs leert, na alle ervaringen in de loop van de jaren, dat je daar in principe wel uit kan komen. Kijk, en ik kan daar gelijk bij zeggen, richting de heer Noldus, van ons mag het ook voor een euro weg.

De heer Noldus: Voorzitter, op zich denk ik een duidelijk antwoord. Gelijk ook een mooi bruggetje naar de tweede vraag, die ik nog had. Ik ken Gewoon Dordt, die heeft zich de afgelopen jaren meermaals uitgesproken over verkrotte panden in de stad, waarvan één ook specifiek. Ik ben benieuwd hoe mevrouw Koene, namens Gewoon Dordt, dan kijkt om hier als gemeente sturing te houden op een ontwikkeling op een pand wat we gaan verkopen. Welke instrumenten zou Gewoon Dordt mee willen geven om te zorgen dat dit pand niet de komende vijf jaar staat te verkrotten, maar dat we daar instrumenten hebben om de regie op kwaliteit te houden.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ik heb daar al een heel klein beetje wat op gezegd, voorzitter. Want de gemeente heeft het natuurlijk al heel erg lang laten vallen met dit gebouw. Want er is helemaal werkelijk niets aan gedaan. En in feite is dit de makkelijkste manier om ergens vanaf te komen waar je zelf niks aan kan of wil doen. Er zit een verontreiniging in. Dat zal opgelost moeten worden. Maar dat laat je wel aan de nieuwe exploitant. Je hebt niet zelf erkend dat je een gebouw bezit waar dingen aan moeten gebeuren. Daar heb je zelf niks aan gedaan. En dat laat je nu door een ander oplossen.

De heer Noldus: Voorzitter, en dan toch de vraag, is er een voorstel vanuit Gewoon Dordt? Op dit onderwerp veel dingen aan de kaak gesteld, de afgelopen jaren. Welke instrumenten zouden we als gemeente hierop moeten zetten om te zorgen dat het hier niet gebeurt, vanuit een andere eigendomssituatie. Niet vanuit gemeentelijk perspectief de afgelopen jaren, maar voor de nieuwe eigenaar, die na deze inschrijving hiermee aan de haal gaat.

Mevrouw Koene: Kijk, sowieso is het verstandig om wel, er is daarnet al wat over gezegd, ervoor te zorgen dat je een ontwikkeling daar laat gebeuren waar je bepaalde eisen bij meegeeft, dat dat ook binnen een bepaalde termijn gerealiseerd moet worden. Dat lijkt me echt wel heel logisch. Dat vooral. Ik bedoel, volgens mij is dat richting de heer Noldus een duidelijk antwoord.

De voorzitter: Ik zie de heer Noldus knikken. Dus dat zal zo zijn. Heeft u nog een stuk van uw woordvoering, mevrouw Koene?

Mevrouw Koene: Kijk, de meeste dingen heb ik al wel gezegd.

Toch nog even benadrukken over die prijs, dat het echt mij wel heel erg interessant lijkt hoever we daarin kunnen gaan kijken, en met name omdat we het zelf heel erg hebben laten liggen als gemeente, wat we daaraan kunnen doen richting een koper? Kijk, want je kan zeggen de nieuwe exploitant moet dat wel binnen een bepaalde termijn realiseren. Vind ik prima. Maar er zit ook nog wel een klein verhaaltje omgevingsvergunning bij. Er zal nog wel vanuit de gemeente dan actief op gehandeld moeten worden, om het ook mogelijk te maken dat iemand daar iets ontwikkelt.

De voorzitter: Hartelijk dank. Had u nog een vraag, mevrouw Kruger? De heer Tutupoly, Op Ons Eiland, had u een woordvoering? Gaat uw gang.

De heer Tutupoly: Voorzitter, wij zaten ook nog even met een aantal vragen eigenlijk bij dit stuk. En dat is eigenlijk de prijs waar we het over hebben. Wat die prijs dan zou moeten zijn, die marktconforme prijs, dat is eigenlijk niet duidelijk. We zien wel dat er kosten gemaakt moeten worden. Aan de hand daarvan zou je, lijkt mij, kunnen beginnen eerst met een taxatie, waarin eigenlijk de situatie van een pand getaxeerd wordt in de huidige staat. Dan heb je een uitgangspunt. Nu zitten we een beetje in het luchtledige te praten, want we weten eigenlijk niet wat het pand waard is. Er wordt alleen gezegd, er moeten een hoop kosten gemaakt worden. Die zijn voor rekening dan voor een koper. Maar waar hebben we het dan over? Want er is ook geen minimumprijs genoemd. Dan zou je zeggen, als je eerst komt met een taxatie wat het in de huidige staat waard is, dan zijn eigenlijk ook de gebreken aan het pand tegelijk duidelijk. En aan de hand daarvan zou je kunnen zeggen, dan is het in ieder geval minimaal X waard. Dat mis ik eigenlijk hier bij dit voorstel. Het volgende punt was eigenlijk, er werd ook gesproken over die prijs. Die zou gebaseerd zijn op marktwaarde en een type activiteiten. Alleen welke wegingsfactoren worden er gehanteerd? Wat is belangrijker voor de gemeente? Dat zou ik eigenlijk wel graag willen weten, welke afwegingen daarin gemaakt worden. Vervolgens hadden we het de vorige keer nog even gehad over het feit dat eigenlijk alleen maar de kavel van het pand verkocht gaat worden. Dus niet het terrein daaromheen. En er werd wel gezegd, we hebben wat schetsen gemaakt, dat er ook inpandig geparkeerd kan worden. Dat hebben we de vorige keer eigenlijk al aangegeven, dat zijn feitelijk dure vierkante meters. Maar dan wordt er eigenlijk verwezen naar de parkeergarage van het Energiehuis. Maar het is eigenlijk allemaal wel aardig vrijblijvend hoe dat met dat parkeren gaat. Want als je zegt, er is een mogelijkheid, maar daar hoeft je niks mee te doen. Je kan parkeren bij het Energiehuis, maar we weten ook dat er nog een voorstel gaat komen om die parkeergarage eventueel te gaan verplaatsen. En dan hebben we ook nog Villa Augustus daar in de omgeving zitten. Villa Augustus is eigenlijk de eerste parkeergelegenheid die je tegenkomt. Maar die hadden, zo hebben we de vorige keer ook vernomen van Villa Augustus, afspraken gemaakt in het verleden met de gemeente over het aantal parkeerplaatsen die ze nodig hadden voor hun exploitatie. Daar is al wat van afgeknabbeld, want daar moest de huizen voor de Oekraïners komen, voor de flexwoningen. En wie zegt dat eventuele bezoekers van de Biesboschhal er niet voor kiezen om vervolgens daar te gaan parkeren. Dat het wederom ten laste zal gaan van Villa Augustus.

Ik vraag me eigenlijk ook af hoe de gemeente dat ziet en hoe ze dat kunnen beperken, als je, zoals ik al zei, enerzijds verwijst naar de parkeergarage Energiehuis, die misschien weg moet, maar er ook nog geen verplichting staat om inpandig te parkeren, maar ook de situatie bij Villa Augustus? En dat zijn dingetjes waarvan ik me toch afvraag, dat mis ik eigenlijk nu in dit plan om een goed oordeel hierover te kunnen vormen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Tutupoly. Ik kijk even rond. Want ik zag een handje van de heer Hartmeijer, SP. En ik zie mevrouw Kruger ook. Ik schrijf u op.

De heer Hartmeijer: Dank, voorzitter. Een goede invulling van de Biesboschhal is ook wat vanuit de SP wel iets is waar we naar snakken. Zo'n historische locatie verdient ook weer een mooie toekomst. En ook wij voelen die connectie met de maritieme sector wel aan. Bij de stukken zijn een tweetal ingezonden brieven toegevoegd, die ik met plezier gelezen heb en waar dit ook benadrukt wordt. Maar een andere invulling kunnen we ook niet uitsluiten. Om de eerste vraag van Gewoon Dordt beet te pakken, en ook in het licht van de presentatie van vorige week, we hebben natuurlijk in Nederland wel de gewoonte om musea, educatieve initiatieven, et cetera, te ondersteunen met gemeenschapsgeld, omdat we vinden dat deze zaken ook laagdrempelig horen te zijn, of dat we vinden dat bepaald cultureel erfgoed in stand gehouden moet worden. En bij onze fractie is ook wel enig ongemak om dan te zeggen, bij de invulling mag geen sprake zijn van enige vorm van subsidie. Want de uiteindelijke gebruiker zal een andere partij zijn dan de toekomstige eigenaar. En het idee van mevrouw Koene om primair uit te gaan van een plan en dan pas over de prijs in te zitten, dat is aantrekkelijk. Want met een mooie invulling trekken we ook mensen naar de stad, waar we allemaal weer profijt van hebben. Wat betreft parkeren. Door de weeks staat de P-Energiehuis toch wel aardig leeg. Parkeren hoeft geen direct probleem te vormen. Dit zou dan wel goed gecommuniceerd moeten worden door de koper en gebruiker.

De heer Tutupoly: Voorzitter.

De heer Hartmeijer: Over Villa Augustus ga ik niks zeggen.

De voorzitter: De heer Hartmeijer, u heeft een interruptie.

De heer Hartmeijer: Ik heb nog één zin. Wat betreft de overige politieke vragen, wacht ik eventjes de verdere discussie en beantwoording af.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik vroeg me af, er wordt verwezen naar het Energiehuis. Alleen het is wel de meest verre parkeergarage, want er zit niet een directe aansluiting, volgens mij, vanaf de Biesboschhal naar die garage. Dan kom je bij het volgende probleem weer. En dat is eigenlijk Villa Augustus, waar je als eerste langskomt. Hoe ziet u dat dan?

De heer Hartmeijer: Ik zie dat probleem. Maar gezien mijn belang bij Villa Augustus kan ik daar liever niks over zeggen eigenlijk, op dit moment.

De voorzitter: De heer Venderbos heeft nog een vraag, Partij voor de Dieren.

De heer Venderbos-Lambinon: Eigenlijk betreffende de heer Hartmeijer en Tutupoly, die het over parkeren hebben en verwijzen naar parkeergarage Energiehuis en bij Villa Augustus. Maar ik denk eerder dat mensen, net als nu bij Villa Augustus, gaan parkeren in de wijken, in De Staart. Ik denk dat we daar veel meer naar moeten kijken dan het Energiehuis en Villa Augustus. Mijnheer Hartmeijer, hoe denkt u erover? Want u was het laatst aan het woord.

De voorzitter: Hoe denkt de heer Hartmeijer daarover?

De heer Hartmeijer: Kijk, als er iets van een museum of expositie of iets dergelijks uiteindelijk in de Biesboschhal komt, de presentatie van vorige week, dan verwacht ik eigenlijk wel dat dat museum ook aangeeft aan de bezoekers, vermeld, je kan je auto in het Energiehuis kwijt. Een stukje communicatie. En dat mensen in een woonwijk gaan staan, dat kunnen we eigenlijk nooit echt voorkomen. Dat is een gegeven.

De voorzitter: U was klaar met uw woordvoering, volgens mij. Dan heb ik mevrouw Kruger, van GroenLinks.

Mevrouw Kruger: Dank u wel. Ik heb bijna een flashback naar 2020. Ik heb die woordvoering ook erbij gepakt. En ik kan bijna gewoon weer hetzelfde doen. Toen hadden we het ook over de parkeervraag voor de auto's, het is goed geformuleerd toen, om deze zo laag mogelijk te houden en hiervoor gebruik te laten maken van het Mobiliteitsplan. Het gebruik van de fiets moet worden gestimuleerd. Daar hebben we het nu ook allemaal weer over. Toen was er ook al sprake van, forse investeringen zijn nodig om het plan toekomstbestendig te krijgen. Toen heb ik de opmerking gemaakt, en die wil ik nu toch ook even maken, we hebben nog meer panden, die in ons bezit zijn in de gemeente. En ooit eens een keer, in verre tijden, hebben D66, Beter voor Dordt en GroenLinks zich hard gemaakt om eens beter te gaan kijken naar panden die in eigen beheer zijn, naar het onderhoud. Toen werd er gesteld, onderhoud, als je direct gaat verkopen, dan moet je er veel aandacht aan besteden. Als je denkt, dat duurt nog wel even, Biesboschhal bijvoorbeeld, dan moet je daar vooral niet te veel aandacht aan besteden. Dat is zonde geweest, toen ook al. We kregen toen niet, hoe zeg je dat, het voor elkaar dat er beter op gerekend werd. En we zitten nu een beetje met de gebakken peren, want nu hebben we weer een pand wat toch niet helemaal goed onderhouden is. Maar goed, we kunnen niet alleen maar terugkijken. Gedane zaken nemen geen keer. Ik wil het toch wel hebben over hoe we het nu moeten gaan doen. Toen werd er ook al gesproken over aanvullende kaders meegeven bij de bouwvelop. En toen werd gelukkig al vastgesteld dat Siegfried een ligplaats kreeg, definitief aan de kade. De amendementen toen zijn al ingewilligd eigenlijk. Ik ben ook wel blij dat toch de maritieme sector zich heel erg inzet, omdat dat wel een zwaar onderdeel of een goed onderdeel is, historisch onderdeel van de gemeente. Maar net als de heer Hartmeijer zei, je wil het toch wat breder houden. Want zijn er nog andere mogelijkheden die misschien beter passen, dan vind ik dat je je als politieke partij daar iets ... Daar moet je de ruimte voor kunnen geven om dat dan te doen. Verder had ik bijna dezelfde vraag ook die het CDA stelde, is er een lagere realisatieprijs?

Hoe gaat de snelheid in ontwikkelen? Die heb ik al een paar keer voorbij zien komen. En vorige week, was het vorige week of twee weken geleden, tijdsbesef heb ik niet zo goed, toen heeft de heer Wringer van Beter voor Dordt ook al voorgesteld, is het niet mogelijk om met een motie te komen dat de afspraken die met de ontwikkelaars staan, om dan te zeggen, binnen een bepaalde tijd moet je begonnen zijn met de ontwikkeling? En dan hou je ook rekening met inderdaad vergunningen die aangevraagd moeten worden. Maar je moet in ieder geval wel gestart zijn met het aanvragen van vergunningen, enzovoort. En niet dat dat ook nog eens een jaar of vijf kan duren, bij wijze van spreken. Er zijn volgens mij mogelijkheden, maar die zou ik ook graag straks van de wethouder willen horen. Als GroenLinks verkopen zouden we sowieso niet zo graag doen. Liever het toch in eigen hand houden, want dan kan je altijd wat meer zeggen over ... Alleen ik heb het idee, wij hebben het idee dat dat op dit moment niet zo voor de hand liggend is met ons ravijnjaar wat er allemaal aankomt, enzovoorts. Maar daarom is het wel goed om in die kaders aan te geven binnen welke lijnen we dan die invulling willen hebben. Even kijken, heb ik nou een beetje alles genoemd?

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Safranti, van DENK.

De heer Safranti: Dat is een hele interessante trouwens. Maar welk alternatief of invulling wilt u daar dan geven, als we hem in beheer blijven houden?

Mevrouw Kruger: Dan zou je er natuurlijk gewoon zelf allerlei sociaal-maatschappelijke ... Wat er nu eigenlijk ook al heeft in gezeten. We hebben daar een omroep in gehad. Van alles heeft er al plaatsgevonden. Theatergroepen hebben er gerepeteerd, opgetreden. Dan kan je dat zelf wat meer gaan invullen. Alhoewel, je blijft aanlopen tegen het feit dat het kost om het casco weer in goede staat te brengen, om er een exploitatie op te zetten en hoe ga je dan ... Dan ontkom je echt niet aan het zwaar te subsidiëren, wat je ook wel in andere gemeentes noemt. Zoals wij het als GroenLinks hebben geïnterpreteerd, is het, wat ook mevrouw Van Vugt van het CDA zei, niet zozeer dat je subsidieafhankelijk mag zijn van, we gaan het helemaal opvullen met ... De exploitatie is alleen maar rond te breien door te subsidiëren. Stel je hebt een stuk horeca en je zegt, ik wil mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in de horeca hebben, dan zijn er vaak wel bepaalde subsidies voor te geven. Dat moet mogelijk zijn. Dat kan niet uitgesloten worden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik was even aan het wachten op een punt, voor een interruptie van de heer Noldus. En ik zie een vraag van de heer Tutupoly.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. En ik ben blij dat we even wachtten, want mevrouw Kruger maakte een heel mooi bruggetje naar de vraag. Want we vinden GroenLinks, en in het bijzonder mevrouw Kruger, vaak aan onze zijde als het gaat over het toevoegen van een stukje levendigheid en gezelligheid in de stad. Tegelijkertijd horen wij uit de beeldvormende sessie dat het nu niet mogelijk is om een stukje terras te realiseren. U had het net al even over horeca. Hoe kijkt GroenLinks aan tegen de mogelijkheden dan wel onmogelijkheden die er zijn rondom terras?

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Dan kom ik een beetje met me ... Nee hoor, wij hebben zelf als GroenLinks ooit ook in 2020 al eens voorgesteld, hoe mooi zou het zijn, net als dat je in Rotterdam had daar bij Katendrecht dat water, dat je een terras buiten had, met die foodhallen en zo. Dat zou ook hier heel goed kunnen. Het klopt dat het er volgens mij in staat. Mij is het niet helemaal duidelijk. Dat kan ook weer een vraag zijn nog van, wat is de reden dat daar geen terras zou mogen zijn? Ik kan er weer van alles bij bedenken met geluidsoverlast en dergelijke. Maar goed, dat was bij de Energiehal ook en dat is in de binnenstad ook. Daar zijn ook weer regels voor te verzinnen. En ook vooral die punt natuurlijk groen houden, dat daar geen huizen komen die dan last hebben weer van dat terras. Dat moet je een beetje goed ... We hebben die mogelijkheden nog.

De voorzitter: De heer Tutupoly, u had ook nog een vraag.

De heer Tutupoly: Ik had ook nog even een vraag.

De voorzitter: Mevrouw Kruger, wilt u even uw microfoon uitzetten, want dan ...

Mevrouw Kruger: Sorry.

De heer Tutupoly: U had het erover, subsidiemogelijkheden zouden er eigenlijk moeten zijn. Maar is er eigenlijk al niet sprake van een soort van subsidie als je naar de marktconforme waarde gaat kijken, en vervolgens daar een afweging gaat maken van het soort activiteiten die daar komen? Want dat is dan eigenlijk waar je een koper eventueel tegemoet wil komen. Afhankelijk van het idee. Zodat je dan eigenlijk zegt, dan brengen we de prijs omlaag. Dat is eigenlijk ook wel een vorm van subsidieverstreking. Bent u het daarmee eens? Dat is vraag één. En vraag twee is, u had het over het onderhoud, ook terugkomend naar het verleden, dat er eigenlijk gekeken moet worden bij verkoop om dan eventueel het onderhoud te gaan verrichten. Bent u eigenlijk ook niet van mening dat, zeker omdat het hier een monument betreft en de gemeente een overheidsinstantie is die zelf ook beleid voert ten aanzien van monumenten, dat zij het goede voorbeeld hierin hadden moeten geven door gewoon het onderhoud voor dit soort panden direct te doen, en niet te wachten op het moment van verkoop?

Mevrouw Kruger: Voorzitter, met de laatste vraag van de heer Tutupoly te beginnen, volgens mij heb ik dat ook al gezegd, dat ik daar zeker mee eens ben. Dat hadden we moeten doen. Maar dat hadden we is in zijn hm kijken. Dat kan je nu doen. Ik denk wel voor de toekomst, want er komen nog meer gemeentelijke panden aan die we mogelijk een andere bestemming moeten gaan geven, iets van een bibliotheek of zo, daar kunnen we altijd nog gaan kijken dat we dat gewoon goed in de gaten houden hoe dat is? Op het tweede, die subsidie, ik heb me laten vertellen, en ben ik helemaal niet daarin ... Dat is niet mijn, hoe zeg je dat, basis van ...

De voorzitter: Expertise.

Mevrouw Kruger: Expertise. Dank u wel. Dat is de E. Expertise. Is dat als je een pand inboekt voor een bepaalde waarde in je gemeentelijke boekhouding, dat je dat ook voor minder kan doen. Dan verminder je gewoon die waarde. Dan kan je dat tegen elkaar wegstrepen. Zoiets heb ik me laten vertellen, dat dat mogelijk is. En je kan natuurlijk wel zeggen, is dat een vorm van subsidie? Nee, als je het laat staan en je doet er niks mee, dan kan je het dadelijk gaan afbreken en dan kost dat ontzettend veel geld om dat af te breken. Ik weet niet of je het subsidie moet noemen of gewoon het meer afboeken van wat je al hebt. En dat zou ook niet voor de eerste keer zijn dat we dat in Dordrecht doen.

De voorzitter: Dank u wel. Wij leiden mevrouw Kruger een beetje af, omdat wij lachen om haar mooie boekhoudkundige uitleg. Maar ik vind heel mooi gedaan. Mijnheer Tutupoly, u heeft een vervolgvraag.

De heer Tutupoly: Het ging me eigenlijk niet zozeer om de boekwaarde van het pand. Maar het gaat er eigenlijk over, als je hier in onderhandeling bent met een potentiële koper en je geeft eigenlijk aan, we hebben een marktconforme waarde, en vervolgens kan die aangepast worden, afhankelijk van de activiteiten die je er graag ook in zou willen hebben, dan kom je op een of andere manier die koper tegemoet, want je wil kennelijk die marktconforme waarde los houden. Daar heb ik het over ten aanzien van een subsidie. En niet zozeer hoe het in de boeken staat en als het niet verkocht wordt dat het dan afgeboekt moet worden.

Mevrouw Kruger: Maar ik zie het niet als subsidie. Ik zie het wel als een stimulans voor een ondernemer om naar Dordrecht te komen, om daar ook, als hij daar is, iets neer te zetten, echt veel waarde heeft voor de stad en ook voor de rest van de stad, dat dat een, hoe heet dat ook alweer, spin-off en dat soort dingen, kan zijn. Ik bedoel, je moet ook mensen proberen naar je stad te lokken. En dat doen we op allerlei manieren. Ik zie niet in waarom dat we een ondernemer niet kunnen motiveren door daar te komen. Ik zie het niet als een subsidie.

De voorzitter: Was u klaar met uw woordvoering, of had u nog een stukje?

Mevrouw Kruger: Volgens mij heb ik ook al gezegd, een aantal vragen die het CDA heeft neergelegd, daar krijgen we straks wel antwoorden op. En ik ben inderdaad wel benieuwd ook, en mevrouw Koene van Gewoon Dordt zegt, daar gaan wij niet over, wie er in de commissie zitten? Maar ik wil daar toch wel heel zorgvuldig naar kijken, of laten kijken, dat we niet weer achteraf krijgen, met welk project we ook in deze stad hebben, maar we vonden dat dat weer een bevoorrecht clubje was. Een onafhankelijke club. En dan moeten we kijken, welke disciplines daar dan in zitting gaan nemen? Zoiets.

Mevrouw Koene: Voorzitter.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Maar kan mevrouw Kruger zich voorstellen dat we daar de wethouder een voorstel voor laten doen? Want dat is eigenlijk wat ik bedoelde.

Mevrouw Kruger: Absoluut. Ben ik het helemaal mee eens.

De voorzitter: Helder. De heer Noldus, VVD, voor de woordvoering.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Vandaag over de Biesboschhal. En de Biesboschhal is natuurlijk een fantastische hal, met een fantastisch industrieel uiterlijk. En het is wat ons betreft heel positief dat deze locatie zo spoedig mogelijk weer een nieuw doel krijgt. En voor een groot deel kunnen we ons vinden in de Nota van Uitgangspunten. Gelukkig deze keer is minder de nadruk op vleermuiskastjes, lezen we meer terug over wat er vooral betekend moet gaan worden voor de stad. Toch hebben wel een aantal zorgen die we graag willen delen, waarvan er al een aantal voorbijgekomen zijn. En de eerste zorg gaat vooral over de procedure. Want kan het college onze zorg wegnemen dat de gunningscriteria scherp genoeg zijn om te komen tot een goed proces, qua gunning? Het ging hier net eigenlijk ook al over in het vorige debatje. Want wat is bijvoorbeeld de verhouding tussen prijs en kwaliteit? Want als die niet transparant en goed gecommuniceerd wordt, levert dat dan nog risico's op, later in het project? Ik kan me voorstellen dat daar een duidelijk kader aan de voorkant moet zijn, wat voor iedereen transparant en beschikbaar is, om daarover te kunnen gunnen. Dan een aantal inhoudelijke zorgen, voorzitter, die ik even langsga. Want wij zien toch in de gunningscriteria heel veel aspecten die gericht zijn op het behoud en beperken van de monumentale status. En wij zijn wel benieuwd hoe het college ervoor gaat zorgen dat het beste plan voor de stad er ook echt uitkomt. En dan met name ook de aspecten rondom het toevoegen van levendigheid en kwaliteit, als onderdeel van een nieuw leven en een nieuwe bestemming voor deze hal.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De heer Noldus: Dat vinden we in de Nota van Uitgangspunten slechts beperkt naar voren komen.

De voorzitter: Ik hoorde iemand, maar ik ... Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Dank u wel. Ik hoor zeggen over het behoud en beperken van de monumentale status. Behoud en beperken. Ik snap niet helemaal wat ... Ik denk dat ik snap wat u bedoelt, maar niet helemaal.

De heer Noldus: Daar heb ik me niet helemaal duidelijk uitgedrukt. Maar de huidige uitgangspunten die er staan, die gaan vooral over wat er kan binnen de kaders van het plan. Die zijn heel erg gericht op behoud en een rustige omgeving en nabuurschap. Is allemaal heel goed. Maar wat voor kaders stellen we aan initiatieven die iets bijdragen aan de levendigheid van de omgeving en de aantrekkelijkheid van de functie van het pand? Dat zien we niet direct terug in de uitgangspunten. In de nota wordt er wel een aantal dingen over gezegd, maar dat zien we niet terug als uitgangspunten waarop beoordeeld gaan worden. Vandaar graag een vraag richting het college daarover. Een tweede inhoudelijke zorg die we zien, is de beperking in het bestemmingsplan om geen terras toe te staan. Nou denken wij dat het een gemis is. We kunnen heel veel functies zien.

En we zien er al een aantal voorbeelden van, waarvan we denken dat heel veel van toegevoegde waarde is, omdat dat juist veel beter te betrekken bij de omgeving, de openbaarheid van het pand te accentueren. Wij willen graag ook wel weten van college, in lijn met de vraag van mevrouw Kruger van zojuist, wat de mogelijkheden zijn dan om een terras eventueel aan de waterzijde mogelijk te maken? En wat weerhoudt ons daarvan? Dan, voorzitter, een derde. Die gaat over de initiatieven in de omgeving. We lezen daar een aantal dingen over terug. Het gaat over nabuurschap. dat is goed. Het gaat ook over de minimale impact voor Leefwerf De Biesbosch en het Binnenvaartmuseum. Wat is dan minimale impact? Hoe kun je dat dan wegen en vergelijken? En daarnaast zijn we ook wel benieuwd, en dat lezen we niet terug, en het is wel een van de gunningscriteria, het nabuurschap. Want in onze opvatting kan nabuurschap alleen bestaan als het van twee kanten komt. Vandaar ook de vraag, welke ruimte hebben we om hier, richting de partijen die op dit moment in de omgeving zitten, te sturen op die totale waarde en de aantrekkelijkheid van het gebied? Valt er dan te denken aan het gebruik van de parkeervoorzieningen, bij bijvoorbeeld Leefwerf De Biesbosch, bij de Insteekhaven? Is dat dan een mogelijkheid? We lezen daar in ieder geval niks over terug. Misschien de kaders die voor de hal liggen, die dan deels ook voor de invulling van de Biesboschhal gebruikt kunnen worden. In het kader van nabuurschap zijn we wel benieuwd naar de wederkerigheid daarin. En dan, voorzitter, het laatste punt. Die gaat ook in op het debatje wat net al eerder was. Hoe gaan we om met de prijs en marktconformiteit? Wij zijn wel benieuwd hoe het college aankijkt tegen hoe we als gemeente sturing geven, en die vraag is door mevrouw Koene eigenlijk en mevrouw Van Vugt ook al gesteld, aan het proces, om na de verkoop echt druk te hebben op de realisatie? Er zit geen minimumvraagprijs aan vast. Hoe voorkomen we dat een partij voor zeer weinig het pand verkrijgt en dat we vervolgens, evenals nu, lang aankijken tegen een verkrottend pand? Kunnen we daar iets opnemen? En is het recht van koop, een andersoortige afspraak die daar wat druk op zet? Tot zover even onze bijdrage, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Kijk ik naar de heer Katif, van Beter voor Dordt.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Ik zal even beginnen bij de woorden van de heer Noldus. Die had het namelijk over, we moeten iets opnemen als het gaat om het ontwikkelen van Biesbosch. Als je hem verkoopt, dan moet binnen een bepaalde tijd moet dat herbouwd whatever, ontwikkeld worden. Dat doen we tegenwoordig namelijk ook bij grond. Dat doen we ook bij een huis bouwen. Binnen een aantal maanden moet je dat doen. Dan doe je zelfs met een tuin aanleggen in de nieuwe wijken. Wat dat betreft, ik denk dat het college goed geluisterd heeft en dat het college ook daar wat mee gaat doen, hoop ik. In ieder geval zal ik even langs de vier politieke vragen. Voorzitter, ons oordeel, als het gaat om subsidieaantrekkende activiteiten. Ik schrijf te strikt een vraagteken. Beter voor Dordt begrijpt de wens van een financiële gezonde exploitatie, zeker in deze tijd. Maar het helemaal uitsluiten van subsidieaantrekkende activiteiten kan, wat mij betreft of wat ons betreft, eigenlijk te streng zijn. Plannen met culturele maatschappelijke waarden zijn vaak niet direct rendabel, dat weten we, maar dragen wel bij aan deze plek of aan culturele maatschappelijke waarde. Het kan heel veel betekenen, namelijk voor de wijk en onze stad.

Onze oproep, vanuit Beter voor Dordt, laat ruimte in ieder geval voor projectsubsidies en tijdelijke ondersteuning. Laat de ruimte. Dat zegt niet dat je het helemaal los moet laten, maar laat in ieder geval de ruimte, als dit bijdraagt aan een plan van maatschappelijke meerwaarde. Een maatschappelijk plan kan van alles zijn. U hebt net even mevrouw Kruger gehoord, dat het zou ook zomaar kunnen zijn dat heel vastgoed eigenlijk voor een eurootje de deur uitgaat. Want voorbeelden zat. Ik ken maar één voorbeeld, dat is Villa Augustus. Maar dat is denk ik voor veel raadsleden. Ik weet dat toevallig uit mijn vorige leven. En je ziet, het heeft een fantastisch mooie plek gekregen binnen Dordrecht. Als het gaat om conform de prijs, voorzitter, wat betekent dat in de praktijk? Het uitgangspunt van een marktconforme prijs is logisch vanuit wet- en regelgeving. Tegelijkertijd weten we dat de Biesboschhal hoge kosten met zich meebrengt. Denk aan restauratie, sanering van chroom-6, inpandig parkeren. Zijn allemaal best hele dure saneringen, zou ik ook bijna zeggen. Maar als het gaat om inpandig parkeren, is het gewoon heel moeilijk. Of je onderpand of bovenpand, dat is gewoon altijd heel duur. Onze zorg, voorzitter, is dat het speelveld het oneerlijk maakt. Alleen commerciële partijen kunnen dan meedingen. Terwijl juist een plan met maatschappelijke inhoud past in de ambitie van de plekken. Dank u wel, mevrouw Koene. Dank u wel. Dat wilde ik even zeggen. Zet in ieder geval nadrukkelijk in op kwaliteit. En dat heeft de heer Noldus ook even aangegeven. En zorg dat de plannen die minder betalen wat meer bijdragen aan de stad en een eerlijke kans krijgen. Eigenlijk wat je doet, is, of je commercieel bent of niet, in ieder geval heb je allebei evenredig kans om zo een pand te bemachtigen.

Mevrouw Koene: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Zou de heer Katif dan ook zich kunnen voorstellen dat je die prijs in eerste instantie los zou koppelen, als je eerst kijkt naar de plannen? Ik bedoel, ik weet niet of dat het zaligmakend is, maar dat is even zo van, hoe kan je een plan goed beoordelen?

De heer Katif: Kijk, ik kan twee antwoorden geven. Het klinkt heel politiek, en daarvoor zitten we ook hier. Ik kan het als politicus geven, maar ik kan het ook als ondernemer aangeven. En als ondernemer zeg ik, de prijs is onafhankelijk. Ik bedoel, er komt namelijk een ondernemer. Die zegt, dat ding staat daar. Wat kost die? 1,6 miljoen. We gaan onderhandelen. Komen we op 1,2. Punt. Verkocht. Als politicus heb ik een andere mening. En die mening is heel simpel. Moet je goed kijken naar datgene wat je ermee wil. En dat hoeft ik u nu niet uit te leggen wat we daarmee willen. Want als je kijkt naar de 3 scenario's die er geschetst worden, dat is echt heel veel. En dat bepaalt op een gegeven moment eigenlijk welke mensen überhaupt op het pand afkomen. En dat baart me enigszins zorg.

De voorzitter: De heer Tutupoly heeft nog een vraag.

De heer Tutupoly: Voorzitter, ik heb een vraag aan de heer Jacques Katif. We horen het nu iedere keer, stel je voor dat het plan nu weggaat voor een euro. Dat het denkbaar is.

Alleen moet je dan niet bij het begin beginnen? Want we weten niet eens wat het pand waard is. We hebben het over kosten die gemaakt moeten worden, maar we weten eigenlijk niet hoeveel het pand waard is in de huidige staat. En dat zou toch eigenlijk je uitgangspunt moeten zijn. En dat je daar bereid bent misschien om een korting op te geven, afhankelijk van de activiteiten. Maar dan zal je eerst moeten weten wat het waard is.

De heer Katif: Luister, ik geef u volkomen gelijk. Ik bedoel, die ene euro was gewoon een idee dat ontstaan is vanuit de geschiedenis in onze stad Dordrecht ten aanzien van Villa Augustus. Dat is het idee. Maar ieder pand, ook een huis, als je die wil kopen, ga je eerst taxeren. Aan de hand van de taxatie ga je onderhandelen. En op dit moment weten we niet wat de waarde is. Misschien heeft er een taxatie plaatsgevonden. Vraag ik ook aan de wethouder. Is er überhaupt een taxatie geweest? Dat weet ik niet. Ik hoop van wel.

De voorzitter: Daar gaat de wethouder zo antwoord op geven, bij verkoop van een pand zo'n taxatie.

De heer Katif: Maar in ieder geval, eens mijnheer Tutupoly, u hebt volkomen gelijk. Je moet eerst waarderen. Dan pas kun je erover onderhandelen of op de markt zetten. Dat ben ik helemaal met u eens. Voorzitter, ten aanzien van de beperkte verkoopkavel. Alleen het gebouw, geen omliggend terrein? Vraagteken. De keuze om alleen het gebouw te verkopen, is begrijpelijk. Maar dit maakt het voor ontwikkelaars ingewikkeld. Parkeren binnen de hal moet worden opgelost. En dat kost ruimte en geld. En iedere investeerder zal niet één, twee, drie een bepaalde prijs geven, terwijl die weet namelijk dat er allerlei beperkingen zijn. Die zal het, als het ware, verdisconteren in zijn kosten. Dat zal. Dat kan ook niet anders. Want uiteindelijk als een commerciële organisatie moeten ze gewoon winst proberen te maken. En de eerste winst is als je een zaak eigenlijk al bouwt. Dan heb je al je eerste winst. En niet daarna. Je moet zo min mogelijk kosten proberen te maken. Wij zien gelukkig dat de gemeente, en dat is te waarderen, voorzitter, meedenkt met alternatieve oplossingen, zoals gebruik van mobiliteitshubs en parkeerabonnementen elders. En ik heb het niet over de parkeergarage bij Khotinsky. Dat waarderen we. Wat ons betreft het verzoek, blijf als gemeente flexibel en ondersteun die uitvoering, zodat er geen onnodige belemmeringen zijn voor goede plannen. En ik sluit me keurig netjes aan bij mevrouw Koene die zei, luister eens, straks zullen er omgevingsvergunningen afgegeven moeten worden. En dan zou ik zeggen, zorg ervoor dat je faciliterend bent naar dat soort organisaties of persoon die het koopt of organisatie of maatschappij whatever, en ondernemers. En dat is echt voor ondernemers ontzettend belangrijk, namelijk snel proberen te schakelen in plaats van maanden, jaren wachten voordat je even een vergunning krijgt. Laatste voorzitter, hoe kijkt Beter voor Dordt naar de uitgangspunten van de nota? Spannend. De uitgangspunten zijn zorgvuldig opgesteld, met aandacht voor erfgoed, ruimtelijke kwaliteit en de participatie. We hebben het er vanmiddag nog even over gehad in een werkgroep. Dat wordt nog eens wat. De drie scenario's bieden richting, zonder te veel vast te leggen. Dat past bij deze fase van het proces. Daar hoor ik graag ook de wethouder over. Zijn nog drie scenario's. En ik moet zeggen, ze zijn vrij breed.

Voor ons is het belangrijkste dat de Biesboschhal een plek wordt die past bij Dordrecht. Een gebouw waar historie voelbaar blijft. Dat is echt zo. Maar waar ook wordt gewerkt, ontmoet en beleefd. Een plek die meer dan alleen maar een project van stenen is. Want we kijken alleen maar, we hebben hem, het kost zoveel, we krijgen geld binnen en daar kunnen we wat mee. Maar er is meer dan dat. Eigenlijk meer dan cijfers. Een plek met betekenis voor de wijk en de stad, voorzitter. En tot zover de woordvoering van Beter voor Dordt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Katif. Mijnheer Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

De heer Venderbos-Lambinon: Er is heel veel gezegd, waar wij ons in kunnen vinden. Ik beperk me tot de verkoop, subsidies en de inrichting van de buitenruimte. In de nota wordt gesproken dat de verkoop dient te geschieden binnen marktconforme kaders. Er mag geen sprake zijn van staatssteun, de subsidies, en binnen de kaders van het Didam-arrest. Dat betekent als je de verkoopprijs hanteert, en wat aan de overkant gezegd, daarvoor de verkoopprijs omlaaggaat, dat is een vorm van staatssteun, naar mijn mening. Dat mag niet. De Hoge Raad benadrukt in het Didam II-arrest dat de overheid de Didam-regels te allen tijden moet naleven. Ook in het geval dat de overheid heeft vastgesteld wat er redelijkerwijs maar één serieuze gegadigde is die in aanmerking komt voor de transactie. En de prijs is daarbij niet maatgevend. Inrichting van de buitenruimte. Er is over buiten, er is over een terrasje gesproken, parkeren gesproken. Volgens de Partij voor de Dieren is de inrichting van de openbare ruimte al meegenomen. En hij heeft een VO-status, voorlopig ontwerp status. Ik weet niet in hoeverre je daar dan van kan afwijken. Misschien kan de wethouder me daar meer over vertellen. Verder zijn we het met bijna iedereen eens dat we moeten voorkomen dat het pand door een koper nog verder gaat verkrotten. Inderdaad, hij of zij koopt het pand en moet daar ook plannen voor hebben om dat verder te ontwikkelen. En de Partij voor de Dieren kan zich vinden in de uitgangspunten van de nota van de verkoop van de Biesboschhal. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik voor dat we nu de wethouder het woord geven.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel, voorzitter. Ik denk, is iedereen al geweest? Maar dat is het geval. Dat ging eigenlijk best snel. En volgens mij zit er ook wel een beetje een rode draad in de bijdrage die ik heb gehoord van de verschillende partijen. En dat begon ook met de allereerste vraag die mee was gegeven van, hoe zit het met die subsidieaantrekkende activiteiten? Het is een kader wat u zelf heeft meegegeven. U heeft toentertijd toen de Biesboschhal op de dispositielijst is geplaatst, heeft u een amendement opgesteld, met diverse voorwaarden waaraan eventuele verkoop moet voldoen. En een van die verkoopvoorwaarden die u heeft geformuleerd was, het mogen geen subsidieaantrekkende activiteiten zijn. Vandaar dat wij deze hebben opgenomen. Als college onderschrijven wij dit uitgangspunt trouwens, omdat wij ook hebben gezegd, de Biesboschhal moet in eerste instantie zelfstandig exploitabel kunnen zijn. We moeten echt even die navelstreng doorknippen, dat de relatie met de gemeente echt even stopt.

Dat het helemaal zelfstandig tot groei en bloei kan komen. Wil niet zeggen dat hoe er invulling wordt gegeven door degene die het gaat exploiteren, dat daar natuurlijk activiteiten kunnen zijn die wel een beroep doen op subsidies. Maar daarmee is het exploitatiemodel van de Biesboschhal niet afhankelijk van subsidieaantrekkende activiteiten. Dat verschil kun je erin maken. En dat zien wij ook terug. Vorige week heeft u ook een spreker gehad, wat misschien in principe een subsidieaantrekkende activiteit zou kunnen zijn. Maar ook zelf aangegeven, wij kunnen dat zelfstandig, omdat we een gemengde functie in een gebouw gaan doen. Iemand vroeg net al even, misschien zijn er meerdere inschrijvers. Wij hebben op dit moment al een lijst met vijftig geïnteresseerden. En dat gaat van heel veel waarvan wij het weten, want we weten niet van iedereen. Die hebben zich soms puur gemeld, of het zijn nog uit de vorige ronde. We hebben een lijst van vijftig geïnteresseerde partijen. En dat is ook heel gevarieerd waar zij aan denken. En wij vinden het belangrijk om dit wel vast te houden, om in eerste instantie voor zelfstandig exploitabel te gaan. En daarna aan degene die dit plan schrijft en invulling gaat geven, kijken wie hij of zij daaronder wil gaan meenemen en dat zelf weet op te vangen. Dat heeft ook gelijk te maken met waarom we in deze Nota van Uitgangspunten eigenlijk heel weinig restricties hebben geformuleerd op wat er niet in kan, omdat we gezegd hebben, we willen de breedte verkennen van wat er aan interesse is en wie daarop willen inschrijven. Tegelijkertijd, als je Nota van Uitgangspunten leest, zitten daar we heel veel omschrijvingen in van waar deze hal staat, waar die vandaan komt, wat de historie is, wat de historie van Stadswerven is, maar ook wat de huidige situatie is van Stadswerven en waar wij vinden dat er rekening mee moet worden gehouden. Want hij staat nou eenmaal niet meer in zijn eentje op een schiereiland. Hij is inmiddels omgeven door heel veel andere zaken. Dat zijn eigenlijk in principe de kaders die voor iedereen gelden. Ook het stedelijk maritieme aspect hebben we dan nu genoemd. Dat is wel degelijk een criterium wat meegewogen wordt bij iedereen die inschrijft, zoals we ook kijken bij iedereen die inschrijft of er een verbinding is met de stad, of er goed gekeken wordt of het inpasbaar is in de omgeving waar woningen zijn. Dat zijn uitgangspunten die, wat het college betreft, recht doen aan alles wat te maken heeft met de historie, wat er is gebeurd, hoe de Biesboschhal altijd gefunctioneerd heeft. Maar wel in de context van de bijdrage aan de stad, bijdrage aan Stadswerven. En hopelijk inderdaad de plek wordt waar wel veel reuring gaat komen. Dan was er een hele specifieke vraag over de parkeermogelijkheden van, hoe werkt dat als je mee wil denken? Wij hebben de ervaring opgedaan, van de vorige keer dat we de inschrijving hebben gehad, dat we veel te weinig hadden gedeeld over het parkeren en de mobiliteit. Eigenlijk alle inschrijvingen moesten we daar toen wel streng op beoordelen en kwamen er niet doorheen. Daarvan hebben we geleerd dat we gezegd hebben, samen met het projectteam van Stadswerven gaan we nu aan de voorkant inventariseren, hoe is het parkeren op Stadswerven geregeld voor de inwoners, voor bezoekers? En hoe kunnen we dat dan formuleren dat het voor de Biesboschhal ingevuld kan worden? Dat hebben we ook in die Nota van Uitgangspunten mee willen geven, zodat niet elke initiatiefnemer dat zelf allemaal moet gaan uitzoeken. Dat we hen deze informatie proactief aanreiken van, je weet dat als je hier een inschrijving gaat doen dat dit de parkeermogelijkheden en -onmogelijkheden zijn voor bezoekers en voor je personeel. Daarmee faciliteren we ze, zoals het ook bij alle inschrijvingen gaat. Nu gaat het luik dicht.

En dat is eigenlijk nu al. We gaan niet in gesprek met mensen die geïnteresseerd zijn om te gaan vertellen hoe ze het verder moeten gaan uitwerken. Dat is aan eenieder tijdens de inschrijvings- en de gunningsperiode. Zodra we weten wie de gelukkige is die de Biesboschhal gaat kopen, kom je in een ander proces. Is namelijk dat je inderdaad met zo'n partij gaat kijken, waar heeft u inderdaad nog de ondersteuning voor nodig? Werd ook al gezegd hier van, vergunningen aanvragen. Toch inderdaad kijken van, het voorstel van mobiliteit en verkeer wat u opgeschreven hebt, hoe zullen we dat kunnen realiseren? Wat heeft u daarvoor nodig? Dan pas kun je weer in gesprek gaan met degene die gewonnen heeft, om daar nader over te spreken.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus, interruptie.

De heer Noldus: Een vraag daar dan over. Ik begreep dat er vijftig geïnteresseerden zijn, maar dat nu het luik dichtgaat qua communicatie. We hadden nog een vraag gesteld ook over die gunningscriteria. Hoe scherp zijn die ook op prijs en kwaliteit en hoe kun je daar dan precies die afweging maken? En een vraag die daarvan afgeleid is. Er is ook hier vorige week een initiatiefnemer geweest die een plan gepresenteerd heeft. En hoe zorgen we als gemeente ervoor dat voor alle andere partijen dan die partij dezelfde kaders gelden en dezelfde uitgangspunten? Hetzelfde gelijke speelveld, zeg ik dan maar even voor mevrouw Koene. Hetzelfde gelijke speelveld is. Hoe wordt dat in deze procedure vanaf nu geborgd?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Pak ik op. Stond al op mijn lijstje om te beantwoorden, want die is ook door meerderen van u gesteld. En onze Nota van Uitgangspunten zegt wel heel duidelijk waar naar gekeken moet worden. Volgens de kaders, we hebben bestemmingsplannen die hiervoor gelden en je hebt natuurlijk de parkeernormen. Je hebt sowieso wet- en regelgeving waar je aan moet voldoen met een gemeentelijk monument, werd al gezegd. De kaders die u als gemeenteraad heeft meegegeven. Maar we hebben ook in die Nota van Uitgangspunten de criteria opgenomen van, waar gaan we straks naar kijken? En dan heb ik het even niet nog over de prijs. Kom ik zo op terug. Als je het over kwaliteit hebt, nabuurschap, gaf u zelf ook aan van, dat is voor ons een belangrijk criterium om naar het kijken van de inschrijver, hoe gaat die beschrijven hoe die met allereerst de omwonenden die daar wonen omgaat en in tweede instantie de hele stad daarbij gaat betrekken? Hoe gaat hij zelf bijvoorbeeld met het Binnenvaartmuseum of met de met de Leefwerf samenwerken om te zeggen, hoe versterken we elkaar? Dat zijn onderdelen van het nabuurschap. Visie op de wijk, op de stad zijn ook gunningscriteria. Daar verwachten we ook dat er een stevige paragraaf bij de inschrijving komt. Ruimtelijke kwaliteit uiteraard van, we zitten in een woonwijk, hoe denkt u die Biesboschhal te gaan verbouwen, verfraaien en past het dan nog steeds bij de uitstraling van Stadswerven, van het monumentale pand? En zit er nog steeds een verbinding met de andere historische aspecten op Stadswerven?

En wat ik net al zei, een stukje van die historie van, we kijken toch echt wel of er bijdragen zijn aan het leefbaar houden van de historie die we kennen van de Stadswerven, en specifiek de Werf van de Biesbosch. Dat zijn aspecten die van tevoren uit deze Nota van Uitgangspunten bij de uitvraag goed worden geformuleerd, zodat iedereen weet, dat zijn de gunningscriteria waaraan ik moet gaan voldoen.

De heer Noldus: Voorzitter, een vervolgvraag, als dat mag? Want die punten zijn inderdaad allemaal benoemd en ook deels beschreven. Maar krijgen die dan in die uiteindelijke uitvraag ook een weging?

Mevrouw De Jonge: Ik zie hiernaast me iemand knikken. Dat gaan we inderdaad natuurlijk wel netjes doen. Dat is de volgende fase. Na de Nota van Uitgangspunten gaat het college aan de slag met die inschrijving. De selectie- en gunningsprocedure stellen we op en maken we bekend. Daar zullen we inderdaad bekendmaken hoe de weging gaat plaatsvinden over de gunningscriteria. Dan maken we ook bekend wat de verhouding zal gaan zijn tussen kwaliteit en prijs. Daar hebben velen van u ook vragen over gesteld. En mocht u daar ideeën over hebben, dan hoor ik dat graag, want daar zullen we als college ook inderdaad een verhouding voor moeten gaan vaststellen. Waarbij, ik zie mevrouw Koene al kijken, heel goed om allereerst op te merken is, we hebben deze keer geknipt tussen een selectie- en een gunningsproces. Selectieproces willen we globaal. Doen we alleen maar op kwaliteit. Doen we alleen maar op de inhoud van de plannen. Op dat moment gaan we nog niet naar de prijs kijken. We willen eerst zien, wat gaat er binnenkomen aan plannen en vinden wij dat passen binnen de criteria en de Nota van Uitgangspunten? Willen we ook mee voorkomen dat weer heel veel initiatiefnemers de teleurstelling van vorige keer hebben, dat ze er heel veel werk in hebben gestopt en uiteindelijk te horen krijgen, uw past er niet helemaal goed in. Dat gaan we nu voorkomen door te zeggen, in de selectiefase gaan we al veel beter naar de globale plannen kijken van, gaat dit überhaupt kansrijk en passend zijn in zoals we het willen hebben? In de gunningsfase gaan we wel vragen om dat plan verder uit te schrijven en dan ook een prijs erbij te gaan indienen. En dan gaan we ook kijken, hoeveel weging geven we aan kwaliteit en prijs? Traditioneel is dat altijd 60, 40. 60 kwaliteit, 40 prijs. Maar als u hier zegt, voor ons is het zo belangrijk dat die kwaliteit eigenlijk doorslaggevender moet zijn dan 60 procent, dan hoor ik dat nu graag, want dan neem ik dat mee en dan kan ik ook het college een voorstel doen dat we misschien voor 70, 30 gaan. U kunt het heel extreem maken dat u zegt, doe maar 100, 0. Dat is ook niet helemaal de bedoeling, maar dat is wel wat kan.

Mevrouw Koene: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ik hoor wat de wethouder zegt met 60 kwaliteit, 40 prijzen, in welke verhouding je dat ook doet. Maar in hoeverre realiseert het college zich dat eigenlijk een heleboel kosten die gemaakt zullen moeten gaan worden door een initiatiefnemer veroorzaakt zijn doordat de gemeente het al die jaren heeft laten lopen? Hoe verhoudt zich dat?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Daar zijn we ons terdege van bewust. Reden ook waarom we gezegd hebben, we zetten er geen minimumprijs in. Omdat wij ook vinden dat degene die wil inschrijven zelf moet gaan kijken vanuit de activiteiten die hij gaat exploiteren, wat heb ik over voor dat gebouw? En wij zijn ons ook terdege bewust dat die prijs heel anders is, omdat men gewoon in mindering gaat brengen van, ik moet daar nog gaan renoveren, ik moet dat chroom-6 weg gaan halen. Dat realiseren wij ons, dat daardoor de prijs ook echt wel op een ander niveau zit dan dat we het picobello altijd helemaal in orde hadden gehouden. We hebben het netjes in stand gehouden, omdat het op de dispositielijst staat, maar we hebben inderdaad nooit meer gedaan dan dat, omdat die op de dispositielijst staat.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Is toch eventjes nog die prijs waar ik mee zit. U geeft zelf aan, we hebben een wegingsfactor van 60, 40. En u bent nu eigenlijk begonnen met wat voor activiteiten erin mogen, om teleurstellingen bij de initiatiefnemers weg te halen, want dat was de vorige keer het probleem. Maar ik kan me ook voorstellen dat die prijs een probleem kan zijn voor de initiatiefnemers. Als je het alleen hebt over de soort activiteiten, maar niet wat je vraagprijs is, dan kan men zich nog inschrijven, kosten maken voor hun eigen exploitatie. En vervolgens is de teleurstellende factor uiteindelijk de prijs die daar misschien mee gemoeid is. Zou je die niet dan een beetje gelijk op moeten laten lopen?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel. Ik geloof niet dat ik helemaal de vraag goed begrijp. Maar misschien om hem even om te draaien. 60, 40 had ik het al over. Het kan ook 70, 30 worden. Ik luister ook heel goed wat u vandaag zegt. Want als u zegt, wij vinden kwaliteit zo belangrijk, dan neem ik dat ook serieus in overweging om te zeggen, hoe gaan we dat in de balans mee laten wegen? Daarmee geef je ook al plannen, die kwalitatief heel goed zouden passen, meer kans dan dat je de verhouding veel kleiner maakt, want dan is de prijs relatief meer doorslaggevend. Dat is ook wel een reden waarom we zeggen, kwaliteit willen we echt wel veel waarde ook aan hechten. De scenario's die we op hebben genomen, zijn ook nadrukkelijk ter inspiratie. Die zijn gekomen uit de participatie met medewerkers, met omwonenden. Zijn puur ter inspiratie. Mocht iemand een heel ander idee hebben, dat is hartstikke welkom. Hij wordt alleen wel langs diezelfde criteria gelegd waar ik het net over had, waar iedereen aan moet voldoen. Dat is eigenlijk waardoor we zeggen, we sluiten ook nog niet heel veel uit, want we willen juist even kijken wat het gaat opleveren. Dan kom je op de prijs. We hebben daar ook zelf wel voor gezeten, omdat we een beetje gevoel wilden hebben van, wat gaat dat doen? We hebben er ook een extern bureau voor gehanteerd van, als je deze scenario's ziet, help ons eens, welke kant gaat dit op? En het is ook bij een vergadering ... Ik ga er niet te veel over zeggen, want we moeten onze positie ook goed als gemeente in ogenschouw nemen. Maar dat is echt afhankelijk van de activiteiten die erin komen.

Het is een hele andere marktwaarde, een taxatiewaarde, hoe je het ook wil noemen, van als het kantoren worden, dan dat er sportfaciliteiten in komen. Maar omdat we de weging dan zeggen, maatschappelijk, de kwaliteit is ook wel een grote factor, voorkomen we ermee dat alleen maar degene met het hoogste bod ervandoor kan gaan, want die heeft misschien kwalitatief helemaal niet veel in zijn plan opgenomen waarvan we zeggen, dat is echt heel passend voor deze Biesboschhal. Het is de combinatie van de activiteiten. Degene die gaat inschrijven, die voor zichzelf gaat kijken, wat moet ik aan kosten gaan maken, maar ook, wat zou ik erin willen gaan hebben aan exploitatie, wat de inkomsten gaat genereren? Waarmee ik allereerst natuurlijk de kosten weer terug ga verdienen, maar ook mogelijk een eigen verdienmodel, als men dat zou willen. Want het kan ook best zijn dat er iemand is die zegt, ik heb een volledig maatschappelijk doel, maar ik kan wel zelfstandig exploitabel functioneren. Die kan er natuurlijk ook nog in komen.

De voorzitter: Vervolg vraag van de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Is er een taxatie gemaakt in de huidige staat, of niet? Want dat is even onduidelijk, of die er is. Want dat zou eigenlijk je uitgangspositie kunnen zijn om te zeggen ... Want we hebben het iedere keer over die kosten die ze moeten maken, maar als je die taxatie hebt, dat is in huidige staat. Dan weet je ook een uitgangspositie. En dan weet je ook waar je ongeveer aan moet denken. Want we zitten eigenlijk nu constant te praten over, er moeten een hoop kosten gemaakt worden. Maar is die marktwaarde nu gewoon bekend van het pand?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge, is er een taxatie?

Mevrouw De Jonge: Ja, voor ons als gemeente uiteraard wel. Maar ik ga mijn positie niet weggeven aan marktpartijen die moeten gaan inschrijven. Sorry, zo werkt het nou eenmaal.

De heer Tutupoly: Voorzitter.

Mevrouw De Jonge: Als je iets wil verkopen, ga je niet van tevoren vertellen, ik heb een huis en ik wil er 4,5 ton voor hebben. En dan ga je zitten huilen als het niet op 4,5 ton uitkomt.

De heer Tutupoly: Maar voorzitter, dat is ook niet mijn vraag. Dat begrijp ik ook dat u dat niet aan marktpartijen weg wilt geven. Het gaat erom, wij zijn hier over iets een beslissing aan het nemen. En we hebben het iedere keer over kosten van, maar ze hebben een hoop kosten. Maar als je natuurlijk die taxatie gemaakt hebt, dan weet je voor jezelf, in de huidige staat, rekening houdend met die kosten, is het X waard. En dat is een beetje hetgeen wat ik iedere keer maar hoor van die kosten die ze moeten maken, het heeft een bepaalde marktwaarde. En die hoeft u hier niet te noemen. Maar het ging mij daarom of die taxatie nu al dan niet gemaakt is, zodat je uiteindelijk van daaruit kan beredeneren, rekening houdende met de activiteiten die er plaatsvinden en de marktwaarde die er is, dan kan ik uitkomen op een uiteindelijke koopsom van X. Maar dan heb je een uitgangspunt.

De voorzitter: Ik ga even een klein beetje kanaliseren, als de commissie het met me eens is. Want uiteindelijk helder, u heeft antwoord op uw vraag. Er is een taxatie. En natuurlijk een hele logische vraag. En de vraag natuurlijk in het raadsvoorstel is inderdaad of de omschrijving die er is, die marktconforme prijs, daar gaat het om. Dan is uiteindelijk denk ik uw vraag, er is een taxatie, die heeft een bepaalde waarde, en dan zou je die daarom marktconform willen. En ik hoor natuurlijk ook andere geluiden erover. Hij zou voor 1 euro weg kunnen. Maar dat is weer een ander verhaal. Mevrouw De Jonge, wilt u nog een aanvulling ...

Mevrouw De Jonge: Volgens mij over de prijstaxatie is er inderdaad ... Wij weten als gemeente ook de verschillende ranges vanuit de scenario's. Wij hebben de informatie beschikbaar om die beoordeling te kunnen doen. Werd ook nog gevraagd, hoe gaat dat? Criteria hebben we het over gehad. Waar we nog niet over hebben gehad, is de commissie. Daar werd vorige keer ook al naar gevraagd. Ik heb even laten uitzoeken, wie komen er in de commissie te zitten? Doe ik het vanuit de afdelingen of de specialisaties? Erfgoed komt erin. Vastgoed komt erin. Stedelijke ontwikkeling komt erin. Vanuit het projectteam Stadswerven komt er iemand bij. En we hebben verkeer, inkoop en meer dat soort afdelingen, zitten in de tweede ring daaromheen om mee te kijken, gaat dat conform, zoals het zou moeten gaan? We pakken de volledige breedte mee van de uitgangspunten, de gunningscriteria. Er zitten ook mensen in de commissie dan die daar ook echt iets van kunnen vinden, die daar expert in zijn. En daarmee proberen we dan ook zo goed mogelijk weer dat af te dekken dat dat gaat komen. Voorzitter, ik kijk even heel snel door wat ik opgeschreven had aan vragen.

De voorzitter: Terras, denk ik, hebben we die al gehad?

Mevrouw De Jonge: Terras, hele goede. Terras, daar hebben we zelf ook naar zitten kijken als college van, dat zou natuurlijk fantastisch zijn aan die zuidkant. Iemand van u noemde het al, we hebben hier te maken met een bestemmingsplan, waarin het niet is geregeld. En we hebben ook te maken met een ontwerp van de hele Stadswerven, waarin dit ook nooit is opgenomen. Iedereen die nu op de Stadswerven woont, die al iets heeft gekocht, heeft dat gedaan in de veronderstelling van, de Stadswerven komt er op deze manier uit te zien. En daar zit geen terras bij de Biesboschhal bij.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Maar wat niet is, kan komen. Want ik bedoel, misschien de inwoners die er nu wonen denken, verdorie, waarom is er hier geen terras? In die zin is, dat mogelijk? Ik heb geen idee.

Mevrouw De Jonge: Ja, dat kan natuurlijk wel, maar dan gaan we een bestemmingsplanwijziging in. En ik kijk even opzij, dat moeten we dan eigenlijk doen voordat we hem op de markt zetten, denk ik. Dat laten we aan de koper over. Kijk, dat is nog beter.

De heer Noldus: Voorzitter.

De heer Katif: Voorzitter, en wij faciliteren het dan uiteindelijk, als het gaat om vergunningen, toch?

Mevrouw De Jonge: Wij helpen om te kijken of het mogelijk gaat zijn. Maar dat betekent wel een bestemmingsplanwijziging. Dat kunnen we inderdaad faciliteren. Maar dat betekent wel dat iedereen daar ook een zienswijze op kan gaan geven. We gaan wel een procedure dan in. Vandaar dat het niet opgeschreven is, omdat met de huidige kaders het niet kan. Als iemand het opschrijft en we komen bij u terug ook van, vindt u dat het akkoord is om daar een wijziging in aan te brengen, dan is dat bespreekbaar.

De heer Noldus: Voorzitter, mag ik er nog een vraag over stellen?

De voorzitter: Ja, de heer Noldus.

De heer Noldus: Want op zich, het antwoord van de wethouder gaat denk ik de goede kant op, door te stellen ...

De heer Katif: Vooral als de terrassen aan de orde komen, dan is de VVD wel ...

De heer Noldus: Zeker.

De heer Katif: Dat snap ik.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Katif, voor de interruptie. De heer Noldus.

De heer Noldus: Dank u wel, voorzitter. Dan kunnen we een bestemmingsplanwijziging in gang gaan zetten, als er een initiatief is gekozen wat daar dan verzoek toe gaat doen. Dat is eigenlijk wat ik de wethouder hoor zeggen. Tegelijkertijd, in de Nota van Uitgangspunten is een stuk geciteerd uit het bestemmingsplan, waarbij dat eigenlijk voorgeschreven wordt, dat terrassen er niet zijn toegestaan. Dan ben ik toch benieuwd in welke richting in de uitvraag dan uiteindelijk de uitnodiging wordt gedaan om dit wel mee te nemen in de plannen? Want ik kan me voorstellen dat voor heel veel initiatieven het hebben van een terras, maar ook het hebben van meerdere voorkanten aan een pand, om de waterkant beter te betrekken, dat het heel veel nieuwe initiatieven mogelijk gaat maken. Ik ben toch benieuwd, kan er iets meer ruimte gegeven worden dan het huidige citaat uit het bestemmingsplan?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge, kunnen we aan de voorkant iets toezeggen?

Mevrouw De Jonge: Ik checkt even of dat kan. En dat kan eigenlijk niet, omdat we al vaststaande kaders hebben. Wat er gaat gebeuren, als een inschrijver zegt, dit is mijn plan en ik ben bereid om de trajecten van bestemmingsplanwijziging of andere kaders te wijzigen, in te willen zetten om dit te realiseren, dan wordt dat op dat moment in de beoordeling wel meegenomen, maar we kunnen het niet garanderen. Dat zal ook met zo'n inschrijver, stel dat die eruit komt, altijd zijn van, daar geven we geen akkoord op, mits u het voor elkaar krijgt met alle instemmingen dat het mogelijk wordt gemaakt.

De voorzitter: Commissie, heel even in het kader van de tijd. Volgens mij, even als beantwoording van de wethouder, was er al antwoord gegeven op die tijdlijn?

Mevrouw De Jonge: Goede. Dank, voorzitter, daarvoor. De tijdlijn is dat we eind van het jaar weten wie het pand gegund krijgt. Zodra het nu vastgesteld wordt, dan proberen we de inschrijving, dat zal net nog voor de zomer ... Precies. En dan willen we echt eind van het jaar ... We willen gewoon ook weten wat erin komt.

De voorzitter: Ik zie ineens een aantal vingers. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik ben wel nieuwsgierig of we dan ook daar direct iets aan kunnen koppelen, of moeten we dat in de uitgangspunten formuleren, binnen hoeveel tijd dan iets gerealiseerd moet worden?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, het is inderdaad goed dat u daar nog even over begint. Ook dat hoor ik even goed aan, want dat zouden we dan bij de uitvraag gelijk moeten opschrijven dat we zeggen, we gaan uit van een realisatieverplichting. Ik hoor en ik zie volgens mij instemmingsgeknik eigenlijk al van, dat zouden we allemaal wel zeer op prijs stellen. Dan doen wij dat bij de uitvraag al meegeven dat dat een voorwaarde is. En dan moeten we even kijken, vanaf het moment van vergunning krijgen of dat ... Daar moeten even de experts naar kijken hoe we dat formuleren.

De voorzitter: Ik zie een paar vingers. De vraag krijg ik van de griffie hier, is er een toezegging?

De heer Katif: Dat hoeft je nog niet eens te vragen. Dit is een toezegging.

Mevrouw De Jonge: Dit is een toezegging dat we dat meenemen.

De heer Katif: Heel mooi.

De voorzitter: Dan zag ik een vinger van de heer Safranti, en de heer Katif, maar ook de heer Noldus en de heer Hartmeijer. Het is zeven minuten voor tijd. Wat wil de commissie doen? Kunnen we nog even doorgaan?

De heer Safranti: Nee, ik hoeft niet.

De voorzitter: Nemen we even iets ruimte om nog even de vragen ...

De heer Safranti: Ik stel mijn vraag en daarna kan ik weg.

De voorzitter: Mijnheer Safranti.

De heer Safranti: Ik wil eigenlijk een opmerking maken richting de wethouder. Want ik hoor de wethouder heel makkelijk over een bestemmingsplan praten.

En toevallig weet ik over dat stukje buurt dat dat zware industrie is geweest en dat dat niet zo makkelijk is om van bestemming te wijzigen. En dat we eventueel ook de provincie straks op ons dak hebben. Ik wilde vragen of dit straks misschien een belemmering kan zijn, of daar al rekening mee gehouden is? Dank u wel.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, volgens mij sprak ik er niet heel gemakkelijk over. Het is natuurlijk heel makkelijk uitgesproken, je kan een bestemmingsplanwijziging aanvragen. Dat is heel makkelijk. Maar daar zit een heel proces aan vast. En dat willen we echt wel bij de initiatiefnemer neerleggen, dat dat degene is die ook goed nadenkt over, wat schrijf ik op en ben ik bereid om die investering te willen gaan doen om al die processen door te moeten? Want het kan inderdaad, wat u zegt, best goed zijn dat er nog andere partijen zijn die kritisch meekijken van, wat willen wij en kan er allemaal? Maar dat is wel de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer, op het moment dat hij in zijn plan opschrijft, ik heb iets wat buiten bestemmingsplan is, maar ik wil het wel heel graag mee gaan nemen. Dat is risico van initiatief nemen.

De voorzitter: De heer Noldus. En dan ga ik naar de heer Katif.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Over dat laatste punt waar de wethouder het over had, voor de vraag kwam, ging over het instrument om bijvoorbeeld een termijn op te nemen voor realisatie. Er werd al wat op geknikt. Kwam in de eerste termijn ook al naar voren. Maar ik ben benieuwd of er nog andere instrumenten zijn die we als gemeente in zouden willen zetten. Want het lijkt mij in ieder geval dat als er instrumenten zijn dat het moment van de uitvraag richting de markt het moment is dat je dat kenbaar wil gaan maken. En ik kan me voorstellen dat we misschien een eerste recht van terugkoop willen onderhandelen, of iets dergelijks, als een initiatief stagneert. Maar de vraag kwam nu richting de commissie. Ik zou toch de wethouder willen vragen om te denken welke voorwaarden aan de markt we mee willen geven bij een uitvraag.

De voorzitter: Mevrouw De Jonge. Is wel heel inhoudelijk, denk ik, hoor.

Mevrouw De Jonge: Dat is vrij inhoudelijk. Ik neem hem ook mee zeker, want het is dan ook zo'n onderdeel wat in die uitvraag goed inderdaad geformuleerd moet worden. Inderdaad het recht van eerste koop is ook zoiets wat je zou kunnen opnemen.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

Mevrouw De Jonge: Dat hebben we nu, volgens mij, nog niet helemaal zo uitgedacht. Die nemen wij ook mee.

De voorzitter: Er was iemand die eerder een vraag had, mevrouw Kruger. Of gaat het even om dit stukje wat verhelderd moet worden?

Mevrouw Kruger: He gaat wel even om dit stukje. Want ik bedenk me opeens, als ik hoor over eerste terugkoop, er zit ook nog iets als OCB of zo in het hele gebeuren, die ook nog een eerste recht heeft, zodra we het bestemmingsplan veranderen.

De voorzitter: Mag ik heel even, want dit wordt wel heel erg technisch. Dit is niet echt meer politiek.

Mevrouw Kruger: Is waar.

De voorzitter: Ik zou heel graag even misschien ...

Mevrouw Kruger: Is waar.

De voorzitter: De heer Katif, heeft u nog een vraag?

De heer Katif: Mevrouw Van Vugt is het ook met me eens dat ... Goed hè?

De voorzitter: Wat fijn. Altijd?

De heer Katif: Willen we überhaupt het pand daarna terugkopen? Ik bedoel, dat doen we niet voor niks van de hand. Er is een optie. Maar willen we dat überhaupt terugkopen? Want u zegt ... Willen we dat?

Mevrouw De Jonge: Die moet ik echt mee terugnemen, want wij gaan ervan uit dat er natuurlijk gewoon een heel succesvol initiatief in komt en dat het geweldig gaat lopen. Eenmaal verkocht is het niet meer van jou. En dat kan een afweging zijn dat je zegt, dan hoeven we het ook niet terug. Maar ik moet ook echt even met beleidsvelden afstemmen, bijvoorbeeld als een erfgoed en alles, dat zij zeggen, dan willen we het per se terug. Of dat ze zeggen, met de kaders die erop liggen, kan de volgende eigenaar ook eigenlijk alleen maar binnen die kaders het weer doorverkopen. Dan hoeft je misschien je eerste recht van koop niet per se zo te regelen, want dan zit je er weer mee. Dat ben ik met u eens.

De heer Katif: Voorzitter, wij zouden hem wel voor een euro terugkopen, als hij helemaal gesaneerd is.

De voorzitter: Dat mag de verkoper dan bepalen.

De voorzitter: Mijnheer Hartmeijer, SP.

De heer Hartmeijer: Dank, voorzitter. Meer even ter verheldering. Begrijp ik het goed dat de koper een partij moet zijn die geen subsidie aantrekkende activiteiten onderneemt, zoals de kaders zeggen, maar dat dit niets zegt over de uiteindelijke gebruiker? Dat kan wel degelijk een organisatie zijn die een beroep kan doen op subsidie. En de tweede is, er wordt uitgegaan van maritiem, historie en stad. En pas als dat het allemaal niet zou halen, dan wordt verder gekeken. Heb ik hem dan zo goed begrepen?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge, ja of nee?

Mevrouw De Jonge: We hebben geformuleerd dat de Biesboschhal en het gebied eromheen moet een stedelijk maritiem karakter krijgen, dat past bij Dordrecht. Zo hebben we hem geformuleerd, als criterium waar we op gaan toetsen. Daar moet elke inschrijving aan gaan voldoen. Nu ben ik even uw eerste vraag vergeten. Excuus.

De heer Hartmeijer: Het verschil tussen de koper en de subsidie en de uiteindelijke gebruiker.

Mevrouw De Jonge: Kijk, het belangrijkste wat wij gezegd hebben, is dat het zelfstandig exploitabel is. We vragen ook een businesscase van degene die inschrijft van, wat ga je daarin doen en ga je dat ook vol kunnen houden? Kopen is één, maar daarna nog meerjarig exploitabel kunnen houden is twee. Vooral in dat exploitabel houden, daar zullen we heel kritisch naar gaan kijken, hoe denkt deze koper met wie het te gaan vullen en welke activiteiten erin komen? En dat zijn niet subsidieaantrekkende activiteiten, zoals geformuleerd is. Maar het geheel moet kloppend zijn van de businesscase is, zelfstandig exploitabel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond naar de commissie of er nog behoefte is aan een tweede termijn? Ik zie wat vingertjes.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Ik weet niet waar ze voor zijn.

De heer Noldus: Ik had nog een vraag over een onderwerp waar ik nog geen antwoord op heb gehad. Het ging over het nabuurschap en hoe het college daarnaar kijkt, in relatie tot ...

De voorzitter: Het nabuurschap.

De heer Noldus: Of het college met ons van mening is dat dat inderdaad alleen werkt als het twee kanten op gaat? En hoe dat zich dan ook verhoudt, wat inschrijvende partijen mogen verwachten van de partijen in de omgeving? Hij is nu als nabuurschap geformuleerd.

De voorzitter: U had de vraag, denk ik, net ook wel genoteerd. Is er een antwoord?

Mevrouw De Jonge: Dank u, voorzitter. Kijk, we kunnen bij deze uitvraag nabuurschap echt opleggen aan degene die het gaat kopen. Geef je aan, wij verwachten van jou dat je goed invulling geeft aan. Wij kunnen niet aan de omliggende partijen hetzelfde nu opleggen met deze verkoop, want die zitten er al. Wat wij vragen aan degene die daar komt, is te investeren in de relaties met de omwonenden en de partijen die er al zitten. Wij gaan ook kijken hoe zij inschrijven, dat ze invulling gaan geven, hoe gaan zij om met het museum dat er al zit? Hoe gaan ze om met de Leefwerf? Hoe gaan ze om met de mensen die daar wonen op de schepen dan wel in de woningen dichtbij? Dat is wat wij kunnen opleggen en kunnen beoordelen.

Met de anderen die aanwezig zijn al op Stadswerven kunnen we alleen maar luisteren of zij ervaren natuurlijk of dat ook in goede harmonie gaat, maar dat kunnen wij niet via deze inschrijving natuurlijk op die manier opleggen.

De voorzitter: De heer Noldus wil nog wat zeggen.

De heer Noldus: Voorzitter, toch een vervolgvraag. Dat klinkt me dan niet echt als nabuurschap, want dat komt volgens mij echt van twee kanten. Maar we hebben het ook gehad over parkeren, het parkeerterreintje bij de Leefwerf. Is dat toch iets wat in afstemming betrokken kan worden? En ik kan me voorstellen, zeker als we kijken naar de maritieme functie, dat je ook wel kijkt naar de kade langs de Biesboschhal. En dat je daar op termijn toch ook gaat kijken hoe je die afspraken met elkaar kan maken, dat het voor iedereen werkt. En ik kan me toch voorstellen dat initiatiefnemers daar een bepaald idee bij hebben, waarbij ze ook met hun toekomstige burens die afstemming zoeken. En ik ben toch benieuwd wat we daar in het proces aan mogelijk willen maken.

De voorzitter: Ik zit toch wel even te kijken, want het is wel technisch weer heel inhoudelijk natuurlijk.

Mevrouw De Jonge: Het is technisch. Maar even op dat laatste in te gaan, dat is dat nabuurschap wat wij dan eenzijdig hebben opgelegd. Daar geven zij aan, hoe gaan ze om inderdaad met de gebruikers van de kade, van de Leefwerf, van het museum en omwonenden, in de woningen die eromheen zitten. Dat is waar we zeker op gaan beoordelen. En als we samen met de Leefwerf, want de Leefwerf heeft ook haar eigen opgave voor parkeren, daar zijn we ook mee in gesprek als gemeente, met een oplossing komen, dan zijn wij natuurlijk daar ook blij mee als ze elkaar op die manier als burens gaan helpen en ontmoeten.

De voorzitter: Ik zag nog een vinger van mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Klopt, voorzitter. Vraag is eigenlijk, en ik heb dat daarnet al wel gezegd, of er nog een versie komt waar alle ballast uitgehaald wordt, zodat er concreet en puntig geformuleerd is wat er wel en niet de bedoeling is. En met betrekking tot die marktconformiteit blijven we het raar vinden dat het gekoppeld ... Het zou wat ons betreft gekoppeld moeten zijn aan de taxatiewaarde en niet afhankelijk zijn van wat erin komt. Ik bedoel, als je een huis te koop zet, dan doe je dat ook op basis van de taxatiewaarde. Ik hoop in ieder geval voor elkaar te krijgen dat die toetsing echt gebeurt op basis van die taxatie.

De voorzitter: Is dit gewoon een opmerking, of verwacht u een antwoord?

Mevrouw Koene: Ik zou het liefst natuurlijk van de wethouder horen dat dat ook zo gaat gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel. Ten aanzien van die taxatie, de functie die erin komt, bepaalt de waarde. Dat is wel zo, mevrouw Koene. We hebben het recent zelf gehad met het pand van onze eigen gemeente. En dat hebben we laten taxeren op bepaalde activiteit. En daar kwamen waarden uit. En dat initiatief, dat was de vraag, gaat dat door of gaat het in een andere vorm door? Toen is er gezegd, dan moet de taxatie opnieuw. Want als de activiteiten die erin komen gaan veranderen, dan heeft dat andere waarden. Als je iets voor wonen beschikbaar kan stellen op de markt, dan heeft dat een hele andere waarde dan ik het voor onderwijs of voor een zorg of voor een andere maatschappelijke ...

De heer Tutupoly: Voorzitter.

De voorzitter: Is uw antwoord zo ... Ik had eerst nog even een vinger van mevrouw Van Vugt en dan ...

De heer Tutupoly: Maar het is even een reactie op.

De voorzitter: Heel kort. Ga uw gang.

De heer Tutupoly: U zegt, is afhankelijk van de functie. Maar de functieomschrijving is heel breed in dit verhaal. Dat heeft juist een hogere waarde, omdat je eigenlijk zegt, je mag er kantoren vestigen, je hebt een maatschappelijk verhaal. Dus je kan wel degelijk een waarde daaraan toekennen. Want of er een kledingzaak in komt, wat onder retail valt, en de volgende keer komt er een ander winkel, het is winkel. En hier is het heel ruim omschreven. Naar mijn idee kan er wel degelijk een waarde aan toegekend worden, omdat die bestemming heel erg breed is.

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, juist omdat we het zo breed hebben gemaakt, is het niet eenduidig welke taxatiewaarde je eraan hangt. Daarom hebben we ook die expert de taxatie laten doen van, kijk eens naar de scenario's en kijk daar ook eens naar minimum en maximum in scenario's. Om een beetje gevoel te krijgen, wat is de range die hier gaat vallen? Zodat wij wel het gevoel hebben, als mensen straks inschrijven, dat dat ook passend is bij de kwaliteit, de plannen die ze inleveren om daar te doen. Hadden wij gezegd, er mag alleen maar kantoor komen, dan had ik een veel concretere taxatie kunnen laten uitvoeren voor ons als gemeente. Want dan was eenduidig geweest van, dan moeten we gaan rekenen met de waarde die aan kantoor vierkante meters en locaties wordt gerekend. Maar nu is eigenlijk de taxatie afhankelijk van wat erin gaat komen. En die breedte willen we wel heel graag hebben, omdat we juist de kans willen geven aan heel veel initiatieven om kenbaar te maken dat ze iets willen met de Biesboschhal. We maken het ons misschien moeilijker in dat oogpunt, dat we voor onszelf ook mee moeten kunnen gaan in de prijzen die straks gekoppeld worden aan de activiteiten.

De voorzitter: Even voor de helderheid, ook voor mijn begrip, wethouder, want het verschil even tussen de taxatie, dat is een waardebepaling, en de prijsbepaling.

Kunt u nog even dat onderscheid maken? Want er is al een taxatie, heb ik begrepen. En dan komt er straks een prijsbepaling, afhankelijk van de criteria? Begrijp ik dat goed?

Mevrouw De Jonge: Niet door ons. Kijk, degenen die gaan inschrijven gaan zeggen, het pand is mij zoveel waard. En zij zijn degenen die gaan rekenen van, maar ik moet nog investeringen doen, ik moet het aankopen. En dat gaat allemaal optellend, hoeveel kan ik het weer terugverdienen in de tijd dat ik het wil exploiteren? Dat is hun rekenexercitie, hun businesscase om te zeggen, dan kom ik tot een bepaalde waarde om het nu te willen aankopen. En wij hebben in ons achterhoofd dan de berekeningen die we hebben laten doen van, is dat een reëel prijsaanbod wat zij doen ten opzichte wat wij hebben laten taxeren op basis van de scenario's uit die Nota van Uitgangspunten.

De voorzitter: Dan ga ik naar mevrouw Van Vugt, CDA.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel. Ik begin dit te begrijpen. Eigenlijk wordt niet de verkoopprijs bepaald, maar de koopprijs wordt bepaald door de koper. Misschien kunnen we het zo samenvatten. Ik wilde nog even aanhaken op dat nabuurschap. Daar zat ik even op verder te denken, want ik snap de vraag. Mag ik ingaan op wat de heer Noldus zei? Want dat is natuurlijk niet rechtstreeks aan het college.

De voorzitter: Dan is nu de vraag, gaan we een tweede termijn doen?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dan is dit alvast mijn tweede termijn.

De voorzitter: Zullen we gewoon een tweede termijn doen? Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dat nabuurschap zat ik meer zo te vertalen, de gemeente of wij geven een investeerder de kans om hier in Dordt iets van de grond te krijgen. En die investeerder geeft Dordt daar iets voor terug. Dat is in mijn ogen het nabuurschap. Of dat dan van die mensen daar uit de buurt moet zijn? Maar onze kant is al geweest, zo zie ik het een beetje, de kant vanuit de gemeente. Dat is hoe ik het zie.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Als ik dan toch mag vragen, want u hebt op zich een interessante reflectie, van mevrouw Van Vugt. Maar in het stuk zelf gaat het over dat er een minimale impact mag zijn op Leefwerf De Biesbosch en het Binnenvaartmuseum. En dat is dan toch weer een eenzijdige lezing daarvan. Daar zit dan toch de ruimte die in ieder geval wij zoeken van, hoe laat je dat op elkaar aansluiten, zonder dat je dicteert wat de omgeving eist?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Zonder dat je dicteert wat de omgeving eist. Daar zit een leuke spanning tussen. Volgens mij staat er in de nota vooral beschreven dat het gewoon goed moet aansluiten op wat er op de Stadswerven al gebeurt aan activiteit, en dat het daar niet mee strijdig is. Dat het elkaar niet in de weg zit. Zo heb ik het gelezen en zo wil ik het ook graag blijven uitleggen.

Want er kan ook, wat mevrouw Koene in het begin al zei, gewoon heel veel niet. En dat is ook duidelijk. Verder, de nota zoals die is, de tweede ronde, ik ben blij met de antwoorden die we aanvullend hebben gekregen. En we kunnen ons er in grote lijnen in vinden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kruger, GroenLinks.

Mevrouw Kruger: Voor ons geldt dat hetzelfde. We hebben genoeg antwoorden gekregen en ook een aantal toezeggingen zijn gedaan, of heb ik gehoord in ieder geval, die meegenomen worden. Ik zit alleen nog even over het stukje, want ik hoor dan af en toe gezoem, over dat de koopwaarde, de verkoopwaarde, enzovoort ... Misschien is daar nog iets van op papier te zetten, zodat we dat even goed kunnen lezen en tot ons nemen, zodat de misverstanden of miscommunicatie, of hoe je het ook wil noemen, uit de weg genomen worden. En dat dat makkelijker is om daar dan over te praten. Maar voor ons, zoals het nu is, met de aangekondigde dingen die ook meegenomen worden, zoals bijvoorbeeld een terras, de mogelijkheid van, is dat vooralsnog voldoende.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ik vroeg me af of ik een reactie had gehad van de wethouder op ... Het is een beetje wazig allemaal. Hebben meer mensen last van, geloof ik. Of er een andere concrete versie uiteindelijk komt te liggen in plaats van deze nota, op basis waarvan mensen kunnen gaan inschrijven?

De voorzitter: Mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Dank, voorzitter. Heel kort te beantwoorden, ja, want we moeten een, hoe heet het, selectie- en gunningsleidraad ... Sorry. Die gaan we opstellen. En dat is het document wat ook gepubliceerd wordt en waar de echte inschrijvingen op gaan plaatsvinden. Dat is wel gebaseerd op deze Nota van Uitgangspunten.

Mevrouw Koene: Maar wordt er wel geprobeerd om dat concreet en to the point, om even lekker zelf een Engelse uitdrukking te gebruiken, te maken?

De voorzitter: Ik wilde al zeggen, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Want als ik als ondernemer dit stuk lees, dan is mij niet helder wat er precies wel en niet mag. Ik zou graag zien dat dat echt gewoon begrijpelijk wordt geformuleerd.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, ik heb hem gehoord. Daar gaan wij zeker op letten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, voor de tweede termijn, we hebben nog wel een wens rondom het terras. Ik hoor het college zeggen, we gaan dat mee terugnemen. Dat moeten we iets anders opschrijven, denk ik, dat we de conclusie zo moeten trekken.

Ik ben toch wel benieuwd welke kant het op gaat. En we overwegen ook wel, is daar dan nog iets vanuit de raad nodig in de vorm van een motie, om een richting mee te geven? Ik hoor mevrouw Kruger zeggen, de toezegging, voldoende. Ik weet nog niet precies welke toezegging dat dan is, hoe dat we dan terug gaan zien in de uiteindelijke uitvraag. Want volgens mij was het nog een vraag die het college mee terugneemt. En hetzelfde geldt wel een beetje voor de voorwaarden en de opgave die we mee willen geven aan initiatiefnemers om tot realisatie te komen binnen een bepaalde termijn. Hoe gaan we ermee om als het tot niet tot niets leidt? En het nabuurschap willen we zelf nog even ook dubben wat we daarmee willen en welke ruimte er dan bij de andere gebruikers vastligt en welke nog beschikbaar is om hierop te schikken?

De voorzitter: Ik kom bij u, mevrouw Kruger. Wethouder, heeft u nog wat nodig qua moties om die twee punten, amendementen?

Mevrouw De Jonge: Nee, volgens mij hebben we het over een paar dingen gehad. De realisatieverplichting is een toezegging die ik heb gedaan. Die neem ik mee. Ik ga nog even de technische vraag van, wel of niet dan ook een recht van eerste koop vastleggen, of juist niet? Dat moet ik ook echt even met de inhoud afstemmen. En nabuurschap, ik begrijp wat u wil zeggen, maar dan moeten we denk ik heel goed kijken ... Want dit is de verkoop van de Biesboschhal en dit is niet de verkoop van de Leefwerf. Ik kan alleen maar dingen opschrijven die wij meegeven aan degene die gaat inschrijven op de Biesboschhal.

De voorzitter: Mevrouw Kruger had nog een vraag.

Mevrouw Kruger: Even twee dingen rechtzetten naar de heer ...

De voorzitter: Noldus.

Mevrouw Kruger: Noldus. Ik denk, Robin. De heer Noldus. Dat ik niet bedoelde dat er een toezegging was voor een terras, maar wel dat er eventueel een mogelijkheid zou kunnen zijn nog, mits er dan een planwijziging zou plaatsvinden. Dat is mij duidelijk geworden. En daarnaast ben ik ook blij dat er gesproken is over dat er zoveel mogelijk gekeken wordt naar het maritieme karakter, alles wat eromheen zit, zodat degene die een brief geschreven heeft dat ook niet voor niets heeft gedaan, om daar toch weer even aandacht voor te vestigen. Dank u wel. Dit was mijn tweede termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij was dat ook een vraag van de heer Noldus, is er nog iets nodig, vanwege die planwijziging, voor die terrassen? In plaats van, het zou mogelijk kunnen zijn.

De heer Noldus: Vooral omdat het nu vrij restrictief in de Nota van Uitgangspunten staat, met een verwijzing naar het bestemmingsplan. Dat lijkt als een keiharde nee. Ik hoor het college met meer ruimte antwoorden. Ik ben dan benieuwd., is er nog iets nodig, een oproep, en wat kunnen we anders verwachten aan ruimte in deze uitvraag?

De voorzitter: Helder. Mevrouw De Jonge, kunt u daar nog antwoord op geven?

Mevrouw De Jonge: Ik zat even op de site te kijken, want het ook wel een beetje een technische vraag. Kijk, zoals het nu is, daarbinnen kan het niet. Die kaders zitten vast. Wij gaan niet op voorhand aangeven, het kan als u een bestemmingsplanwijziging gaat doorvoeren. Dat is denk ik echt aan de initiatiefnemer zelf om uit te vinden, als ik iets anders wil wat niet in die kaders zit, hoe ga ik dat in mijn initiatief opnemen? Hoe ga ik het oplossen? En wat voor voorstel ga ik doen in mijn aanbieding aan de gemeente om te zeggen, dat gaan we dan ook regelen? Maar ik moet even checken bij onze technische mensen over bestemmingsplanwijzigingen, hoe dat dan gaat met de verkoop en toekenning daarvan? Die ga ik technisch nog wel even uitzoeken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komt daar nog een reactie op. Ik zie geen vingertjes meer verschijnen. Zullen we met elkaar bespreken hoe we verder gaan met dit voorstel? De heer Katif wil wat zeggen?

De heer Katif: Voorzitter, ik hoor namelijk vanuit de zijde van de VVD dat er een amendering gaat plaatsvinden. Want u had een amendering, volgens mij, een amendement, dacht ik.

De voorzitter: Schat de heer Katif dat goed in?

De heer Katif: Dat ging namelijk over een vraag, de toezegging van de wethouder ten aanzien van het zo snel mogelijk aan werken als je het koopt. Heel simpel gezegd. En de tweede, dat heb ik niet begrepen, althans die heb ik niet paraat.

De voorzitter: Terras en het nabuurschap.

De heer Noldus: Om die als vraag te beantwoorden. Dat zijn inderdaad drie punten waar we in ieder geval duidelijkheid over willen in het voorstel. Tegelijkertijd horen we de reactie op deze drie punten vanuit het college, waar ook toch een nadere invulling op in ieder geval twee komt, in de technische beantwoording. Die willen wij in ieder geval afwachten, welke kant het op gaat en of daar nog een motie nodig is om het de ruimte te geven die het college dan nodig heeft. Die wil ik eigenlijk af laten hangen van de beantwoording, die is toegezegd.

De voorzitter: Wethouder, kunt u misschien aangeven hoe snel die beantwoording zou komen ten aanzien van de vervolgdata?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, als dit volgende week in de raad ligt, dan moeten wij er gewoon voor zorgen dat het, ik kijk even naar de griffie, maandag voor de raad is aangeleverd. Kunnen we nog sneller?

De heer Noldus: Voorzitter, ik zou wel graag, als we met een motie komen, dat voor het weekend delen met de overige fracties, zodat zij dit maandag kunnen bespreken.

De voorzitter: Dat het eerder is.

Mevrouw De Jonge: Degene die deze opdracht krijgt, knikt ja naast mij. Die zegt dat dit gaat lukken. We zorgen voor het weekend dat we realisatieverplichting en eerste koop, dat is de eerste waar u nog technische informatie op krijgt. Tweede is, wat gebeurt er als er voor een bepaalde inschrijving een bestemmingsplanwijziging nodig is, hoe werkt dat dan door bij mogelijke gunning en proces wat daaraan gekoppeld is? En uw derde punt is dat nabuurschap, maar ik denk niet dat ik daar nog iets aan kan doen, behalve u misschien helpen als u zegt, is er iemand die daar nog kennis van heeft?

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: En voorzitter, volgens mij zou er ook nog even een uiteenzetting op papier worden gezet ten aanzien van die koopsom en marktwaarde, hoe dat volgens in ieder geval de wethouder dan werkt.

De voorzitter: Die vraag hadden we inderdaad niet zo genoteerd. En dat is natuurlijk ook een stukje geheim. De heer Katif.

De heer Katif: Dan geef je je positie als verkoper natuurlijk helemaal weg. En dat wil je namelijk niet. Met alle respect, mijnheer Tutupoly, maar ik heb bepaalde kaarten hier en die hou ik ook voorlopig.

De heer Tutupoly: Dan begrijpt u mij verkeerd, voorzitter. We hebben het niet over de prijs zelf, maar we hadden het net even over die discussie over marktwaarde en uiteindelijk de koopsom, hoe dat volgens de wethouder werkt? Namelijk hoe die waarde tot stand komt als er een koper in komt, met een bepaalde exploitatie. De wethouder gaf net aan, dan wordt die marktwaarde op dat moment bepaald. Dat zou even uiteengezet worden. En dan hebben we het niet over de inhoudelijke prijs zelf.

Mevrouw Koene: Voorzitter.

De voorzitter: De wethouder heeft dat net inderdaad wel toegelicht. De vraag is alleen of dat op papier kan komen? Maar ik vraag me af, komt het ook in de notulen te staan, denk ik? Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Kijk, het gaat inderdaad niet om de prijs, maar het gaat er echt om, is er nog wel sprake van een gelijk speelveld als een prijs afhankelijk is van wat je erin gaat doen? Dat mag de wethouder nog een keer uitleggen, want ik snap dat na 36 keer nog niet.

Mevrouw De Jonge: Ik val in herhaling als ik het nog een keer ga uitleggen. Maar juist is er een gelijk speelveld, omdat iedereen mee kan doen en niet al vastzit aan een bepaalde prijs. En wij willen juist zeggen, ook al denk je misschien dat de taxatiewaarde, wat hij ook dan mag zijn, veel hoger is, maar je doet wel een poging om mee te doen. Dat wordt meegenomen in die weging en de afweging tussen de kwaliteit en de prijs. En ik kan het nog een keer op papier zetten.

De voorzitter: Zoals ik het had begrepen, en dat heb ik ook genoteerd, er komt eerst een selectie criterium. Er zijn selectiecriteria, daar wordt eerst naar gekeken, want dan wordt er ook gekeken naar, wat zijn eigenlijk de aanbieders? En dan zijn er gunningscriteria. En die gunningscriteria worden dan weer gelegd tegen die prijs-kwaliteitverhouding waarvan u zegt, dat is normaal gesproken 60, 40. Maar als de raad zegt, dat willen we anders, dan kunnen die kaders worden meegegeven. En dat hebben we natuurlijk ook nog niet gedaan. Willen we daar nog wat mee? Daar heeft de wethouder wel weer een vraag teruggelegd bij jullie als commissie. Is daar nog een reactie op?

Mevrouw Koene: Voorzitter, dat zou zomaar nu een uitnodiging kunnen zijn om een amendement in te dienen.

De voorzitter: Dat is helder. Dat zou kunnen. Dan gaan we gewoon eens even kijken naar wat we nu gaan doen met dit stuk. Er komen natuurlijk nog een aantal antwoorden. Die komen voor het weekend. Als ik het dan zo goed beluister, er is sowieso een technisch amendement, had ik begrepen, toch wethouder, die zit in de bijlage. Een oproep om een technisch amendement in te dienen, is in de bijlage. Die hebben we ook nog. En ik hoorde inderdaad mogelijk een amendement met betrekking tot de prijs-kwaliteitverhouding. En mogelijk amendementen of moties vanuit de VVD, afhankelijk van de beantwoording. Zal het een bespreekstuk worden aan de hand van de in te dienen amendementen en moties? Toevoeging van de wethouder.

Mevrouw De Jonge: Een toevoeging. Want we hadden het net even over die 60, 40 en een afwijking daarvan. Dat is geen amendement. Dat is een motie. Want er staat in de Nota van Uitgangspunten geen verhouding. Dat is iets wat u het college meegeeft op het moment dat we de gunningscriteria gaan opstellen.

De voorzitter: Dank voor die toevoeging. Dat is wel helder. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Je kan het ook gewoon erin amenderen natuurlijk.

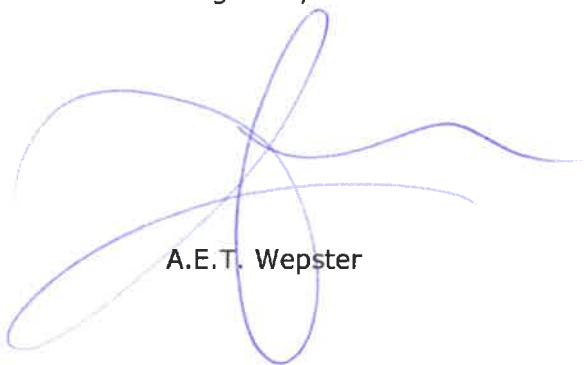
De voorzitter: Wat wilde ik nog meer zeggen? De vraag was inderdaad, hoeveel minuten? Twee minuten per fractie? Helder. Dan nog wel even een aanvullende vraag. Mochten er toch geen moties en amendementen komen, als alles toch ineens allemaal helder blijkt voor het weekend, wordt het dan een hamerstuk?

Mevrouw Koene: Er komt sowieso een amendement.

De voorzitter: Er komt sowieso een amendement. Helder. Bespreekstuk. Dank u wel. Iedereen thuis, iedereen op de tribune, hartelijk dank. Wel thuis. Welterusten. Vergeet uw kopjes niet.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 27 mei 2025.

De griffier,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

A handwritten signature in blue ink, featuring a large, prominent circular loop at the top and several smaller loops and strokes below it.

P.A.C.M. van der Velden

